

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

Bakalářská práce

2018

Anja Verem

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

Zobrazení Trumana Capoteho ve filmu

Bakalářská práce

Autor práce: Anja Verem

Studijní program: Žurnalistika

Vedoucí práce: Prof. MgA. David Jan Novotný

Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 10. května 2018

Anja Verem

Bibliografický záznam

VEREM, Anja. *Zobrazení Trumana Capoteho ve filmu*. Praha, 2018. 34 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. MgA. David Jan Novotný.

Rozsah práce: 75 098 znaků

Anotace

Bakalářská práce *Zobrazení Trumana Capoteho ve filmu* se zabývá zobrazením novinářů ve filmech. O tomto tématu pojednává na konkrétním příkladu, kdy se zaměřuje na Trumana Capoteho a dva snímky, které o něm vznikly. První část práce shrnuje obecnou historii filmového zobrazení novinářů a žurnalistiky. Druhá část se věnuje samotnému Capotemu a snímkům o něm. Rozebírá Capoteho život i dílo a to, jaký podíl to mělo na vzniku daných filmů, které jsou v této práci rozebírány. Dále porovnává dva vzniklé snímky o Trumanu Capoteovi. Prvním filmem, kterému se práce věnuje je *Capote* z roku 2005 a druhým pak *Pochybná sláva (Infamous)*, která měla premiéru o rok později. Oba snímky se dají považovat za odraz toho, jak jsou ztvárněni novináři ve filmu. To je v současné době velmi diskutované a pro filmaře čím dál tím oblíbenější téma. V poslední řadě se práce zaměřuje na to, jak byly snímky přijaty publikem, na straně jedné analyzuje recenze kritiků, na druhé pak rozebírá komentáře uživatelů ČSFD a IMDb. Hlavní otázka, kterou si práce klade je, zda jsou novináři ve filmu zobrazováni věrohodně a jaký to má dopad na společnost. Na to se snaží zodpovědět za pomoci vybraných příkladů (filmů *Capote* a *Pochybná sláva*). Práce se tak pokouší ilustrovat zobrazení novinářů na jednom konkrétním příkladu, kterým je Truman Capote.

Annotation

The Bachelor thesis *Portrayal of Truman Capote in film* is illustrating the depiction of journalists in movies. It discusses this topic with a specific example, where it focuses on Truman Capote and the two movies that were made about him. The first part of the work briefly summarizes the general history of portraying journalism in films. The second part focuses on Capote himself; it explores his life and movies about him. There it also analyzes what influence it had on creation of the two films about him. Next the paper tries to compare the two mentioned movies about him. First film is called *Capote* and is from 2005; second film is *Infamous*, which came out just a year after the first one. Both movies could be considered as a reflection of how the journalists are depicted in the film industry. This is a much discussed topic at the moment; it also seems to be more and more popular topic between the filmmakers. Lastly, the work focuses on how were the two movies accepted by the public, on one hand in analyzes reviews from some professional critics and on the other side it focuses on user comments on movie servers such ČSFD or IMDb. The

main question that this paper is focusing on is, if the journalists are portrayed in movies authentically and what kind of impact does it have on our society. It tries to answer these questions with help of selected examples (films *Capote* and *Infamous*). Therefore, this paper tries to illustrate the depiction of journalists with the help of one specific example, which is being Truman Capote.

Klíčová slova

Capote, novinář, film, Truman Capote, zobrazení, žurnalistika, Chladnokrevně, Pochybná sláva

Keywords

Capote, journalist, movie, Truman Capote, portrayal, journalism, In Cold Blood, Infamous

Title

Portrayal of Truman Capote in film

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu mé práce Prof. MgA. Davidu Janu Novotnému za veškerou pomoc při psaní práce, za věcné poznámky a rady a také za trpělivost, kterou projevil při jejím psaní.

Obsah

Úvod	2
1. Novináři ve filmu	6
2. Truman Capote	10
2.1. O jeho životě	11
2.2. O jeho díle	14
3. Ztvárnění T. Capoteho v daných filmech	18
3.1. Capote	18
3.2. Pochybná sláva	19
3.3. Porovnání pojetí T. Capoteho ve dvou uvedených filmech	20
4. Přijetí daných filmů	23
4.1. Kritici	23
4.1.1. <i>Capote</i>	23
4.1.2. <i>Pochybná sláva</i>	24
4.1.3. <i>Shrnutí</i>	26
4.2. Veřejnost	26
4.2.1. <i>Capote</i>	26
4.2.2. <i>Pochybná sláva</i>	28
4.2.3. <i>Shrnutí</i>	29
4.3. Moje hodnocení	30
Závěr	32
Summary	34
Použitá literatura	36
Teze bakalářské práce	40
Seznam příloh	43
Přílohy	44

Úvod

V současné době představují filmy jedno z nejoblíbenějších médií, které zobrazuje fikci i realitu. Právě mezi těmito dvěma pojmy tvůrci snímků často nedělají rozdíly a tak se postupně stírá hranice mezi tím, co je pravda, a co už je smyšlené. To může způsobovat jistý problém, zvláště pokud jde o filmy, které jsou inspirované skutečností. Mezi takové patří často i příběhy o novinářích převedené na velká plátna. Těch je v současné době čím dál tím více, dalo by se říct, že téma žurnalistiky se tak mezi filmovými magnáty stává velmi populárním. Předmětem této práce jsou právě filmy o novinářích, zvláště pak dva o spisovatelci a novináři Trumanu Capoteovi, které poslouží jako konkrétní příklady.

Cílem práce je na zmíněných snímcích, kterými jsou *Capote* (2005) a *Pochybná sláva* (*Infamous*, 2006), ilustrovat, jak je brána úloha novináře a jak autentické je zobrazení žurnalistiky ve filmech. Otázkou, kterou se budu v práci mimo jiné zabývat, je, zda film vytváří adekvátní či zkreslený obraz jmenované profese. Filmy totiž vytvářejí jakýsi pomyslný obraz o skutečnosti a jinak tomu není ani u snímků o novinářích, které divákům představují tuto profesi podle sebe. Otázkou, kterou se chci v práci zabývat je, zda to dělají věrohodně a jestli nevěrohodné zobrazení novinářů může způsobit problémy (jako je například obecná nedůvěra k novinářům apod.).

Považuji také za nutné v práci ve stručnosti zmínit historii filmů. Ta sahá až do konce 19. století a pojí se s bratry Lumiérovými. Ti v roce 1895 poprvé veřejně promítli film na kinematografu (cinématographe) v Paříži, šlo o 46 sekund dlouhé video zaměstnanců, jak opouštějí továrnu. Důležitým jménem je i Lois Weber, jedna z prvních režiserek, která ve svém snímku *Suspense* (1913) zpopularizovala efekt rozdělené obrazovky. Dvacátá léta dvacátého století měla také velký význam na vývoj, jmenovitě šlo o snímek *Ztracený svět* (*The Lost World*, 1925), který se stal průkopníkem stop-motion stylu.¹ Velký zlom nastal v roce 1927, kdy vyšel první mluvený film, kterým byl *Jazzový zpěvák* (*The Jazz Singer*) ze studia dnes známého jako Warner Bros. Ve 30. letech se pak začíná poprvé natáčet na 70mm film. Dalším důležitým momentem je vznik legendárního *King Konga* v roce 1933, který zdokonalil filmařské technologie. O dva roky později, v roce 1935, se poprvé v praxi

¹ ATAD, Corey. Important Moments in Filmmaking. *Esquire* [online]. 2017 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.esquire.com/entertainment/movies/g3239/25-pivotal-moments-that-revolutionized-filmmaking-forever/?slide=1>

objevuje Technicolor neboli systém natáčení barevného filmu na tři pásy.² Významným jménem v historii filmu, které by se nemělo opomenout, je i Walt Disney, a ten v roce 1937 vytváří první celovečerní animovaný film, *Sněhurku a sedm trpaslíků* (*Snowwhite and the Seven Dwarfs*), která se tak zapsala do historie. V roce 1941 vzniká *Občan Kane* (*Citizen Kane*) Orsona Welles, který je mnohými citovaný jako nejlepší film, co kdy vznikl. Důležitý je mimo jiné i proto, že je jedním z prvních snímků o žurnalistice. Významným bodem je i vznik 3-D technologie, který se datuje na rok 1953 a přichází se snímkem *Dům voskových figurín* (*House of Wax*). V roce 1964 vzniká Disneyho *Mary Poppins*, která mistrně kombinuje hrané a animované prvky. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let se na scéně objevuje nový průkopník ve světě kinematografie, kterým je IMAX, ten posouvá dál technologické možnosti filmu. Neměl by se opomíjet ani snímek Stevena Spielberga *Čelisti* (*Jaws*, 1975), který zaznamenává kasovní rekordy a stává se tak ve své době prvním blockbusterem. Na téma trháků je nutno zmínit *Hvězdné války* (*Star Wars*, 1977), se kterými George Lucas koncem sedmdesátých let mění všechno. Od pokročilých speciálních efektů po propracovaný svět, *Hvězdné války* se staly vzorem pro všechny budoucí blockbustery. Technicky významným je i ne příliš úspěšný snímek *Tron* (1982) ze studií Disney, který však v obrovské míře používá počítačově vytvořenou grafiku, dnes známou coby CGI. To se dále vyvíjí a zaznamenává velký skok s příchodem Spielbergova *Jurského světa* (*Jurassic World*, 1993), který používá CGI v novém stylu, který ohromil svět.³ V roce 1995 vstupuje na akciový trh malá společnost jménem Pixar Animation Studios, a to jen několik dní po té, co studio Disney uvádí jejich první společný film *Příběh hraček* (*Toy Story*, 1995). Ten se, jako první zcela počítačově animovaný celovečerní film, ihned dostává do čela žebříčku a tak začíná vzestup dnes už velmoci, kterou je studio Pixar. O dva roky později je do kin poprvé uveden *Titanic* (1997) Jamese Camerona, který znamená mezník ve vývoji digitálních filmových technologií. Ty jsou zde totiž poprvé použity ne k vytváření fantaskních světů, ale k rekonstrukci skutečných historických událostí, navíc snímek mimo jiné trhá i kasovní rekordy a stává se nejúspěšnějším filmem vůbec.⁴ V roce 2001 vychází *Final Fantasy: Esence života* (*Final Fantasy: The Spirits Within*), který poprvé v celé šíři využívá motion-caption technologie,

² MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií: umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. Praha: Albatros, 2004. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6., s. 578-621

³ ATAD, Corey. Important Moments in Filmmaking. *Esquire* [online]. 2017 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.esquire.com/entertainment/movies/g3239/25-pivotal-moments-that-revolutionized-filmmaking-forever/?slide=1>

⁴ MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií: umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. Praha: Albatros, 2004. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6., s. 578-621

dnes velmi oblíbenou pomůcku filmařů. Dále také vzniká první velký film natočený výhradně na HD kamery, kterým je *Star Wars – Epizoda II: Klony útočí* (*Star Wars – Episode II: Attack of the Clones*, 2002). Rok 2008 zaznamenává vzestup pro IMAX technologie, kterému napomáhá Nolanův *Temný rytíř* (*The Dark Knight*), první filmový příběh obsahující scény natočené převážně na IMAX kamery. Posledním významným bodem je Cameronův *Avatar* (2009), 3-D film, který používal novou a vyspělejší úroveň motion-capture technologie, kterou filmaři používají a zdokonalují dodnes.⁵

Stejně tak je důležité připomenout si i některé z nejdůležitějších snímků zobrazujících novináře a jejich profesi. Mezi jedny z prvních a neznámějších patří jistě již zmiňovaný *Občan Kane* (*Citizen Kane*) z roku 1941. Jako další příklady lze uvést filmy *Titulní stránka* (*The Front Page*, 1931); *Jeho dívka Pátek* (*His Girl Friday*, 1940), tyto dva filmy jsou mimo jiné adaptací divadelní hry Bena Hechta a Ch. McArhtura, dále pak *Network* (1976), *Všichni prezidentovi muži* (*All The Presiden's Men*, 1976), *Jak nezískat Pulitzera* (*Shattered Glass*, 2003), *Dobrou noc a hodně štěstí* (*Good Night And Good Luck*, 2005), *Duel Frost/ Nixon* (*Frost/Nixon*, 2008), *Spotlight* (2015) či z letošního roku *Akta Pentagon: Skrytá válka* (*The Post*) a mnohé další.⁶ Většina ze jmenovaných se stejně jako *Capote* či *Pochybná sláva* věnuje skutečným novinářům a skutečným událostem, proto také některé z nich použiju v práci pro porovnání.

Ve své práci využiju jako hlavní zdroje knihy *Journalism in the Movies* od Matthewa C. Ehrlicha a *Journalists in Film: Heroes and Villains* od Briana McNaira. Mezi mé další významné zdroje patří i dvě biografie o Trumanu Capoteovi, které posloužily jako předlohy k filmům o jeho životě. První je *Truman Capote: In Which Various Friends, Enemies, Acquaintances, and Detractors Recall His Turbulent Career* od autora George Plimptona, kterou použil režisér *Pochybné slávy*. Druhou biografií je *Capote: A Biography* Geralda Clarka, která byla inspirací k filmu *Capote*. Dalšími knihami, na které se budu v práci odkazovat, jsou *Jak číst film* Jamese Monaca a *Outcasts: The Image Of Journalists In Contemporary Film* Howarda Gooda. Dále se také odkážu na některé bakalářské práce, které vznikly na téma zobrazování novinářů ve filmu. V neposlední řadě poslouží jako

⁵ ATAD, Corey. Important Moments in Filmmaking. *Esquire* [online]. 2017 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.esquire.com/entertainment/movies/g3239/25-pivotal-moments-that-revolutionized-filmmaking-forever/?slide=1>

⁶ The 10 best journalism movies. *The Washington Post* [online]. 2017 [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: http://www.washingtonpost.com/sf/style/2017/12/14/the-10-best-journalism-movies/?utm_term=.f0a2f5d32277

zdroje i samotné filmy *Capote* a *Pochybná sláva*, ze kterých budu samozřejmě čerpat.

Na úvod práce krátce zmíním historii filmů o novinářích, kdy stručně rozeberu některé z výše zmíněných snímků. Po té se budu věnovat Trumanu Capoteovi, zaměřím se na jeho život a dílo. Následovat bude rozbor vybraných snímků o něm, tedy rozbor *Capoteho* a *Pochybné slávy*, obě díla se také pokusím navzájem porovnat. Dále se zaměřím na to, jak byly oba filmy přijaty na jedné straně kritiky (zde se podívám jak na české recenze např. Mirky Spáčilové apod., tak na některé zahraniční recenze v denících jako New York Times atp.) a na druhé straně širším publikem, kdy porovnáám recenze na portálech ČSFD a IMDb. Pokusím se i o vlastní hodnocení a pohled na *Capoteho* a *Pochybnou slávu*. V závěru se pokusím zodpovědět na následující otázky: Jak se na jednom příkladu liší skutečnost od filmu? Byl Capote ztvárněn ve filmu věrohodně? Jaký měly zkoumané snímky vliv na další tvorbu filmů o novinářích? Je dobře, že se filmy věnují novinářské problematice?

1. Novináři ve filmu

Ztvárnění novinářů je velmi oblíbené a vděčné téma filmařů. V současnosti to také patří mezi jedno z nejčastějších témat. Snímky o novinářích vznikají už několik desetiletí. Některé se snaží zobrazit žurnalistiku objektivně, jiné zase poukazují na její vady a další zase zobrazují žurnalisty jako hrdiny. V jistých případech je tomu tak doslovně (nejslavnější superhrdinové Spider-Man a Superman jsou v soukromém životě novináři). Z toho vyplývá zřejmá otázka: jsou novináři v některých ohledech hrdiny? Některé filmy je tak jistě zobrazují, jiné však ukazují tuto profesi v opačném světle, čili jako ty zlé.

Filmy samy o sobě odrážejí veřejný diskurs v jakémkoliv období a mohou dokonce napomoci jeho rozřešení, pokud mají dostatečný dopad. To platí pro všechna média, ovšem je potřeba být opatrný v souvislosti s odsuzováním vlivu filmu na jeho publikum, a na širší veřejnost, mezi kterou obíhá. Jedním takovým příkladem může být snímek *Všichni prezidentovi muži* (*All the president's men*, 1976), který měl nejspíše důležitý vliv na praktiky žurnalistiky ve Spojených státech po aféře s Watergate. Někteří zpochybňovali míru v jaké je tento předpokládaný efekt zmytologizovaný, stejně tak jako se stalo vyšetřování Watergatu legendou. S určitou jistotou lze konstatovat, že produkce, komercializace a umělecký úspěch tohoto snímku posílil úzkostlivý vztah americké veřejnosti k vládě na straně jedné a k médiím na straně druhé. Na rozdíl od toho více současnější filmy jako *Jak nezískat Pulitzerovu cenu* (*Shattered Glass*, 2003) se věnují spíše fenoménům, které jsou specifické pro dobu jejich vzniku, a jejich dopadu na žurnalistické tradice a konvence. Jiné snímky se věnují i rolím zahraničních korespondentů, válečným reportérům a podobným žurnalistickým profesím. Mimo to vznikají v současnosti čím dál tím více i filmy o ženských novinářích, nejvýraznějším je *Čert nosí Pradu* (*The Devil Wears Prada*) z roku 2006. Takové filmy dokumentují století dlouhý proces, který zaznamenal velký pokrok pro ženy v boji o rovnoprávnost se svými mužskými protějšky. I na to měly a mají filmy značný vliv.⁷ Obecně je považováno, že obraz novinářů ve filmu vyvstává z víru americké kultury. Odráží se v tom napětí mezi tradicí a pokrokem, přírodou a technologií, osobní morálkou a profesionální etikou, vše filtrované skrz žánrová

⁷ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 13-37

pravidla, která se sama vyvíjejí podle času a příležitosti.⁸ V minulosti se novináři často ohrazovali proti jejich zobrazení ve filmu, které bylo podle nich převážně negativní, takovým příkladem může být například snímek *The Front Page* z roku 1931, na který se snesla vlna kritiky ze strany novinářů. Takové filmy lze však nalézt i v současnosti, vždycky bude něco, co se divákům a profesionálům nebude líbit.⁹

Filmy převážně prezentují zkreslené zobrazení a negativní stereotypy novinářů, které mimo jiné podkopávají profesionální autoritu a instituce. Avšak snímky se jen tak neposmívají médiím v odpovědi na dočasné krize. Naopak řeší napětí a konflikty, které jsou již dlouho součástí žurnalistické kulturní a institucionální struktury. A více než často filmy vyřešily různé konflikty tak, že podtrhly, jak důležitá je dobře odvedená reportérská práce pro život a demokracii.¹⁰ Příkladů se zde může najít mnoho (od *Všichni prezidentovi muži* po *Duel Frost/Nixon*), já zde však použiji jako příklad jeden z aktuálnějších snímků, tedy *Akta Pentagon: Skrytá válka*, ten se věnuje skutečné historické události, ve stejnou chvíli se však v příběhu jaksi odráží i současná politická a společenská atmosféra, což činí ze Spielbergova film nadčasový zážitek, který má svým tématem vliv i na pohled diváků na stav současné žurnalistiky.

Novináři mohou ve filmech zobrazováni dvěma způsoby, a to buď jako hrdinové nebo jako ti zlí. Ve většině případů jsou však považováni za ty dobré, jen v málo snímcích jsou novináři zobrazováni v negativním světle.¹¹ Tak či onak vytvořil Hollywood mýtus, že média jsou vždycky v centru událostí a vždy přispívají ke změně. Filmy pravidelně naznačují, že novináři mohou vidět skrz lži a pokrytectví, zastávají se nevinných, odkrývají pravdu a slouží demokracii. Mnoho mediálních kritiků souhlasí, že noviny jsou důležité, podle Billa Kovache a Toma Rosenstiela je povinností médií poskytovat nezávislé, spolehlivé, přesné a obsáhlé informace, které by měly být pro občany svobodné. Tím se žurnalistika ze společenského pohledu staví na podobnou úroveň jako třeba právo nebo medicína. Účelem práva je spravedlnost, účelem medicíny zdraví a účelem žurnalistiky

⁸ GOOD, Howard. *Outcasts: the image of journalists in contemporary film*. Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1989. ISBN 0810821621., s.164

⁹ EHRLICH, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication., s.1-15

¹⁰ Tamtéž

¹¹ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 13-37

pravda, její hledání a reportování o ní, je nejdůležitější povinností médií.¹²

V mnoha snímcích jsou novináři a jejich profese zobrazováni jako hvězdy příběhu, kolem kterých se točí celý děj. To jsou filmy, ve kterých je žurnalistika bezesporu předmětem práce, zdrojem dramatického napětí a vypravěčských struktur, které naplňují děj. Žurnalistika je zde ohniskem dilemat a výzev, které motivují postavy. Filmy o žurnalistice patří mezi nejvíce vydělávající v kinech, patří mezi ty nejoslavovanější a časté držitele Oscarů (např. *Občan Kane*, *Capote* nebo *Spotlight*). Otázka, kterou je zde nutné se zabývat, je proč? Proč filmy přitahují nejtalentovanější filmové umělce, aby je psali, produkovali, režirovali a hráli v nich? Žurnalistika je vysoce funkční tím, že jako profese od přírody přitahuje různé incidenty a zajímavé příběhy, na jejichž základě pak vznikají dobré filmy. Tyto snímky jsou nejčastěji inspirované pravdivými událostmi, a to je další z důvodů, proč je téma žurnalistiky pro filmaře tak přitažlivé, tedy proto, že novinářská profese je ve společnosti jednou z nejdůležitějších. Navíc jsou si filmoví tvůrci vědomi, více než kdo jiný, jaký vliv mají média na veřejný názor, a proto jsou nakloněni k prozkoumání problémů vztahujícím se k výkonu médií. Filmy o žurnalistice také dovolují filmařům, aby se zúčastnili podstatných sociálních problémů a důležitých veřejných debat. A činí tak pomocí přesvědčivých příběhů a postav, které rezonují díky veřejné představitosti.¹³

Ti, co se rozhodli převést své novinářské zkušenosti na plátna, projeví jakousi protikladnost. Na jedné straně zkoumají důležitost svobodného tisku, oslavují jeho úspěchy a odsuzují jeho neduhy. Na druhé straně však zobrazují poblouznění médií se šťavnatými sólokapry a jejich bloudění po temné straně. Podle Hollywoodského režiséra Rona Howarda (*Apollo 13*, *Duel Frost/Nixon*) filmy zobrazují novináře jako „hrdinu i ničemu, milovníka i bojovníka, drbnu i mudrce,“ a média jako „obránce běžného člověka i zkorumpovaný nástroj moci chtivých mašin.“ Howard také dodal, že novináři jsou pro filmaře neustálým zdrojem fascinace, protože se vyznačují „bohatými a dramatickými napětími“ a „ohromujícím smyslem pro naléhavost.“¹⁴ Scenárista a režisér Sam Fuller, který byl i policejním reportérem pro *New York Evening Journal* zase tvrdí, že novinář a

¹² EHRLICH, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication., s. 1-15

¹³ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 13-37

¹⁴ EHRLICH, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication., s. 1-15

filmař toho mají také dost společného. Spojuje je jmenovitě jejich temperament a technika, uvádí, že režisér a novinář „sdílí krví polité nůžky, lepidlo, důkazy, ...“¹⁵

Snímky o žurnalistice lze považovat za samostatný žánr. V rámci toho však existují i podskupiny. Prvním příkladem jsou dramata, kam patří *Občan Kane* nebo *Vysíláme zprávy* (*Broadcast News*, 1987). Dalším typem filmů jsou komedie jako například *Božský Bruce* (*Bruce Almighty*, 2003) či *Zprávař: Příběh Rona Burgundyho* (*Anchorman*, 2004). Na téma žurnalistiky vznikají i satiry, sem se řadí *Zemřít pro...* (*To Die For*, 1995) a *Takoví normální zabijáci* (*Natural Born Killers*, 1994). Čtvrtým žánrem jsou thrillery jako *Zodiac* (*Zodiac*, 2007) nebo *Všichni prezidentovi muži*. V neposlední řadě se nacházejí biografické snímky, u kterých je důležité mít silného herce jako protagonistu, sem by se zařadil i *Capote* a *Pochybná sláva*. Na okraj lze také zmínit snímky, kde je novinář akčním hrdinou. Nejznámějšími komiksovými hrdiny jsou Superman (Clark Kent) a Spider-Man (Peter Parker), Kent i Parker jsou v civilním životě novináři. Tato profese má pro ně praktické důvody, díky ní se totiž rychle a včas dostanou k nejnovějším zprávám, což jim umožňuje být ve správnou chvíli na scéně a zachránit situaci.¹⁶

Jiný pohled na filmy o žurnalistice má Howard Good. Ten je rozděluje do tří sub-žánrů, kdy se každý z nich zabývá jinými aspekty profese. Prvním typem je novinář coby válečný dopisovatel v krizových oblastech, který ztrácí své způsoby ve válkou zasaženém místě. Druhý je vtíravý reportér ničící nevinné lidské životy kvůli zprávě na titulní stranu. Posledním je investigativní novinář, který skrz svá vyšetřování odkrývá rozsáhlé konspirace. Když se pak tyto tři sub-žánry spojí dohromady, vznikne různorodý a často velmi kontrastní obraz novináře, na který se snímky opakovaně odkazují.¹⁷

Z tohoto hlediska by se *Capote* i *Pochybná sláva* měly řadit do poslední skupiny. Toto rozdělení z roku 1989 se však od té doby poměrně rozšířilo o velký počet filmů o novinářích a tudíž se nedá považovat za kompletní.¹⁸ Filmy o Capotem by tak spíše řadily

¹⁵ GOOD, Howard. *Outcasts: the image of journalists in contemporary film*. Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1989. ISBN 0810821621., s.8

¹⁶ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 13-37

¹⁷ GOOD, Howard. *Outcasts: the image of journalists in contemporary film*. Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1989. ISBN 0810821621., s.5

¹⁸ ŠTÁFOVA, Monika. *Obraz novináře v hollywoodském filmu*. Praha, 2013. 114 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Prof. PhDr. Jan Jiráček, Ph.D.
<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/111733>

do poněkud netypické skupiny, která pojímá novináře jako umělce. Novinář umělec je specifická a ne příliš častá kategorie, která zviditelňuje samotný výstup žurnalistovy práce. Jsou zde využívány hlavně prvky jiného populárního archetypu – spisovatele, osoby, která se snaží dát do svého díla přidanou uměleckou hodnotu. To se v případě žurnalistiky nemusí slučovat s věrným zachycením skutečnosti, čímž může vzniknout potenciální konflikt.¹⁹ A právě to se odráží jak v *Capoteovi* tak *Pochybné slávě*.

2. Truman Capote

Americký spisovatel, autor krátkých románů a divadelních her Truman Streckus Persons se narodil v roce 1924. Jeho raná tvorba nese prvky jižní gotické tradice, později si vytvořil více novinářský přístup, který uplatnil v románu *Chladnokrevně (In Cold Blood)* z roku 1965. Ten spolu se *Snídaní u Tiffanyho (Breakfast At Tiffany's, 1958)* patří mezi jeho nejznámější díla.²⁰

Jeho rodiče se rozvedli a příjmení Capote má po druhém manželovi své matky. Mnohé z jeho prvních děl se zabývají jeho dětstvím. Poprvé byl literárně uznán za svůj krátký příběh jménem *Miriam* publikovaný v magazínu *Mademoiselle*, ten mu také přinesl v roce 1945 ocenění *O. Henry Memorial Award*. Později ve svém životě získal další tři takové ceny. Jeho prvním publikovaným románem byly *Jiné hlasy, jiné pokoje (Other Voices, Other Rooms, 1948)*. V dalších letech publikoval díla *Strom noci a jiné povídky (A Tree of Night and Other Stories, 1949)*, *Luční harfa (The Grass Harp, 1951)* či již zmíněná *Snídaně u Tiffanyho*, která prvně vyšla v časopise *Esquire* a pak jako kniha s dalšími příběhy.²¹

Capoteho rostoucí zájem o žurnalistiku se odrazil v jeho novele *Chladnokrevně*, která se řadí do tzv. literatury faktu. Kniha se zabývá skutečnou událostí, vypráví příběh vraždy čtyř členů rodiny Clutterových, která se stala v Kansasu v roce 1959. Capote se začal případem zabývat krátce po té, co se stal. Následovně strávil šest let pořizováním

¹⁹ SVOBODA, Martin. Vývoj novináře coby filmové postavy v americké kinematografii. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. MgA. D. J. Novotný. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/138806/?lang=cs>

²⁰ KUIPER, Kathleen. Truman Capote. *Encyclopaedia Britannica* [online]. [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/biography/Truman-Capote>

²¹ Tamtéž

rozhovorů s dvěma muži, kteří byli později odsouzeni za spáchání daného zločinu. V průběhu toho strávil Capote mimo jiné měsíce v Kansasu se svou kamarádkou z dětství spisovatelkou Harper Lee, která mu sloužila jako pomocník při vyšetřování případu. *Chladnokrevně* se nejdříve objevilo jako série článků v roce 1965 v novinách *The New Yorker*, později téhož roku pak byla publikována kniha. Kritický a populární úspěch románu přivedl Capoteho na popředí právě vznikajícího proudu pod názvem *New Journalism*. To se zároveň ukázalo jako vrchol jeho dvojí kariéry coby spisovatele a prominentní celebrity. Obdařen podivuhodnou, ale přitažlivou osobností, Capote bavil televizní publika poutavými příběhy, které vyprávěl ve svém pronikavém šiřlavém jižanském přízvuku.²²

Jeho pozdější tvorba se už nepřiblížila úspěchům jeho raných děl. V druhé polovině šedesátých let převedl dvě své krátké novely o svém dětství na televizní obrazovky. V pozdějších letech utlumila jeho tvůrčí produktivitu jeho rostoucí závislost na drogách a alkoholu. Výběr z jeho plánované práce, kterou sám označil za své veledílo, byla společenská satira jménem *Vysněné modlitby (Answered Prayers)*, ta se objevila v časopise *Esquire* v letech 1975-76 a vyvolala značný ohlas mezi jeho přáteli i nepřáteli, kteří byli v příběhu zobrazeni dosti tvrdě (pod tenoučným převlekem). Díky tomu byl vyloučen z kruhu svých bývalých slavných přátel. Tato kniha nebyla dokončena za jeho života, vyšla v roce 1986 pod názvem *Vysněné modlitby: Nedokončený román (Answered Prayers: The Unfinished Novel)*. V roce 2006 byl publikován Capoteho údajně ztracený román *Letní plavba* napsaný ve čtyřicátých letech. Capote zemřel v srpnu roku 1984 za nevyjasněných okolností, pravděpodobně na následky dlouhodobé závislosti na drogách a alkoholu.²³

2.1. O jeho životě

V této části se budu věnovat podrobněji životu Trumana Capoteho, zaměřím se především na období, kdy psal román *Chladnokrevně*. Přesně tím tématem se totiž zabývají filmy *Capote* a *Pochybná sláva*, a tak je to důležité pro další části práce. K tomu mi poslouží pasáže z knih *Capote: A Biography* (Gerald Clarke) a *Truman Capote: In Which Various Friends, Enemies, Acquaintances, and Detractors Recall His Turbulent Career* (George Plimpton).

²² KUIPER, Kathleen. Truman Capote. *Encyclopaedia Britannica* [online]. [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/biography/Truman-Capote>

²³ Tamtéž

Plimpton ve své knize pomocí výpovědí různých svědků popisuje, jak se Capote rozhodl jet do Kansasu a začal se zabývat případem rodiny Clutterových. Všechno začalo tím, když Capote napsal jednomu ze svých známých, že mu časopis *The New Yorker*, pro který tehdy psal, nabídl ze dvou témat, buď udělat reportáž v New Yorku s ženou, která nikdy nepotká své kolegy, nebo jet do Kansasu, načež mu bylo porazeno, aby jel do Kansasu. Jeden z jeho kolegů z *The New Yorker*, spisovatel Brendan Gill, však tvrdí, že Capote nikdy takovou nabídku nedostal a do Kansasu se vydal spíše z vlastního popudu. Podle dalšího svědka, spisovatele Johna Knowlese, pak Capote svůj nápad oznámil na jedné z večerí se svými známými, kde dostal radu, aby si do Kansasu s sebou někoho vzal, protože by mohlo být nebezpečné jet tam sám. A tak se stalo, že s Capotem jela spisovatelka Harper Lee.²⁴ Kromě Lee požádal Capote o pomoc i nakladatele Bennetta Cerfa, který měl známosti v každém americkém státě. A tak ho Cerf seznámil s Jamesem McCainem, prezidentem Kansaské státní univerzity, který se shodou okolností znal se zavražděnou rodinou Clutterových.²⁵

Po příjezdu do Holcombu v Kansasu, kde se uskutečnily ony vraždy, byl Capote na začátku přivítán s nedůvěrou ze strany místních obyvatel.²⁶ Jedním z prvních s kým se Capote v Kansasu střetl, byl právník Clifford Hope, který se zabýval majetkem a pozůstatky po rodině Clutterových. Capote chtěl navštívit jejich dům, což se mu také povedlo.²⁷

Další, s kým se při své návštěvě Capote střetl, byl detektiv Alvin Dewey, který vyšetřoval celý případ. Ten ho poprvé potkal před soudní budovou necelých deset dní po vraždách, Dewey popisuje, že už od pohledu bylo jasné, že Capote není typickým novinářem, něčím se zkrátka odlišoval. A autor mu sám dále potvrdil, že se nepovažuje za reportéra.²⁸ Zprvu chtěl Capote udělat s Deweym rozhovor, to však bylo časově náročnější a téměř neuskutečnitelné, a tak se spisovatel musel spokojit s informacemi, které získal z denních tiskových konferencí, jako ostatní novináři.²⁹ Capote také později Deweymu sdělil, že o

²⁴ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5., s. 166-196

²⁵ CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 0786716614., s. 318-354

²⁶ Tamtéž

²⁷ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 166-196

²⁸ Tamtéž

²⁹ CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 0786716614., s. 318-354

případu hodlá napsat knihu, hlavně o zavražděné rodině, a že mu bylo v zásadě jedno, jak případ skončí. To se však postupem času změnilo.³⁰

Capote se postupně setkal i s dalšími osobnostmi zapojenými do celého případu, jako například s policejními agenty Kansaské státní policie (KBI), na které neudělal moc dobrý první dojem. Ostatně jako na většinu obyvatel městečka Holcomb v Kansasu. Postupem času si však všechny svoje objekty, které vyzpovídal, získal a oblíbili si ho. Mnozí potvrzují, že když Capote dělal rozhovory s různými lidmi ohledně případu, nedělal si poznámky ani si to nenahrával, až později si on i Harper Lee sepsali v pokoji každý svoje vlastní poznámky, z toho co si zapamatovali a pak je vzájemně porovnávali. Detektiv Dewey také uvádí, že Capoteovi se podařilo od svých subjektů získat informace, které nikdo jiný neměl, ani policie.³¹

Později v průběhu vyšetřování, když už byli zatčeni hlavní podezřelí Perry Smith a Dick Hickock, se Capote velmi sblížil se Smithem, čehož si byli vědomi i všichni v okolí. Podle Deweyho se Capote ve Smithovi viděl, měli podobné dětství, byli více méně stejně vysokí a obdobné postavy.³² Samotné jejich zatčení bylo pro Capoteho klíčové a znamenalo zásadní změnu v povaze jeho projektu. V té době již Capote spolu s Lee měli hotovou většinu reportáží, které se měly stát součástí části knihy věnující se reakci maloměstských obyvatel na ohavný zločin. Ovšem, když byli muži, zodpovědní za zločin, zavřeni za mřížemi a čekali na rozsudek, jeho příběh se rozšířil více, než původně plánoval. Musel se teď zaměřit na životy vrahů stejným způsobem, jako se zaměřil na osudy jejich obětí.³³

Capote navštívil vězně pouze párkrát před jejich popravou, občas jim i volal, nejdůležitější pro něj však bylo, aby si s nimi mohl psát, a to si vyprosil i přes četné připomínky.³⁴ Orgány vězení s ním skoro odmítaly komunikovat, a tak Capoteovi nezbylo nic jiného, než si podplatit cestu dovnitř přes mocnou politickou figuru. Kdyby to neučinil, jeho projekt by neměl smysl a musel by od něj upustit. Od té doby měl do přísně střežené věznice přístup skoro, jak se mu zachtělo, od června roku 1963 si pak s vězni začal dopisovat.³⁵

³⁰ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 166-196

³¹ Tamtéž

³² Tamtéž

³³ CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 0786716614., s. 318-354

³⁴ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 166-196

³⁵ CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005.

Při psaní knihy si Capote někdy vymýšlel, jako příklad poslouží případ KBI agenta Harolda Nye. Ten se s Capotem dostal do konfliktu, když mu autor poslal pár úseků za své knihy na přečtení, ve kterých se věnoval tomu, jak Nye cestoval do Las Vegas, aby získal důkazy k případu ohledně vrahů. Ovšem, to co Capote napsal, bylo podle Nyeho smyšlené a v některých ohledech se odchylovalo od pravdy, což ho rozzuřilo, tudíž mu to neschválil k publikaci.³⁶

S přesností příběhu měli problém i Smith s Hickockem, kteří tvrdili, že vraždy nebyly naplánované, a obávali se, že Capoteho pojetí bude odlišné, což nakonec bylo. Jejich druhou připomínkou bylo, že nechtěli, aby si je lidé pamatovali jako psychopatické zabijáky. Velký rozpor pak nastal, když se Smith a Hickockem dozvěděli, že plánovaný název knihy je *Chladnokrevně*, což vypovídalo o tom, že vraždy naplánovali a to se jim nelíbilo, ovšem Capote se je snažil ujistit o opaku.³⁷

Ke konci případu, když už se schylovalo k popravě Smitha a Hickocka, se Capote už s vrahy skoro vůbec nestýkal. Čekal pouze na jejich popravu, aby mohl dokončit svoji knihu, pro jejíž závěr to bylo důležité.³⁸

Capoteho přítel spisovatel John Knowles popisuje, že poprava dvou vrahů byla pro autora velmi traumatizující zkušeností. Po té a po vydání knihy *Chladnokrevně* už v Capoteho životě nenastal žádný bod zvratu, to byl jeho vrchol. Poté, co byl svědkem popravu, se pro něj všechno změnilo a začal se postupně psychicky sesypávat.³⁹

2.2. O jeho díle

V této části se budu věnovat podrobněji literárnímu dílu Trumana Capoteho, kterým je *Chladnokrevně*. Tím se zabývají i filmy *Capote* a *Pochybná sláva*, a tak je to důležité pro další části práce. K tomu mi poslouží pasáže z knihy *Truman Capote: In Which Various Friends, Enemies, Acquaintances, and Detractors Recall His Turbulent Career* (George Plimpton). Více než na děj, kterým se podrobněji zabývám níže, v části bakalářky o

ISBN 0786716614., s. 318-354

³⁶ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 166-196

³⁷ CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 0786716614., s. 318-354

³⁸ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 166-196

³⁹ Tamtéž

daných snímcích, se zde budu věnovat celkovému ohlasu na *Chladnokrevně* a to, jak byla kniha přijata veřejností.

Kniha, jak už bylo dříve zmíněno, se zabývá vraždou rodiny Clutterových v kansaském městečku Holcomb. Je rozdělena do čtyř částí („kdo je naposled viděl živé“, „neznámí pachatelé“, „odpověď“ a „v koutě“). Každá z částí se věnuje jiným aspektům příběhu. První popisuje blíže zavražděnou rodinu a co se dělo v onen osudný den. Autor popisuje jejich poslední momenty za pomoci očitých svědků, kteří je jako poslední viděli. Zároveň jsou čtenáři přiblíženi i vrahové a jejich osobnosti. V druhé kapitole se Capote věnuje blíže celému vyšetřování, sledujeme také, jaké následky zanechal masakr na obyvatelích městečka. Třetí část dále popisuje další průběh vyšetřování, v momentě, kdy už jsou pachatelé zatčeni a čekají na rozsudek. Poslední kapitola pak celý případ uzavírá a zabývá se jeho vyvrcholením, jakožto i popravou dvou vrahů.⁴⁰ Nutno zmínit, že Capote píše celý román velmi čtivě, úsporně, detailně a hraje na lidské city. Nabízí přímá fakta bez zkreslování celé situace, čímž je jeho styl velmi autentický a místy až nahání čtenáři hrůzu.

Britský politik a Capoteho blízký přítel Loel Guinness nazval *Chladnokrevně* moc velkou a moc dlouhou knihou, což ho odradilo od čtení. Naopak spisovatel James Kirkwood popisuje svůj zážitek ze čtení *Chladnokrevně* jako živý a silný, který na něj udělal dojem. Jiný spisovatel Norman Mailer zase podotýká, že Capote nevynalezl formu literatury faktu, podle něj byl první knihou tohoto žánru román *Picture* (1952) autorky Lillian Ross. Dále pak Mailer uvádí, že i když sám nebyl obrovským obdivovatelem *Chladnokrevně*, tak připouští, že je to výborná kniha, nádherně napsaná, ale je poněkud omezená. Po jejím přečtení prý nebyl dostatečně uspokojený. Odůvodňuje to tím, že je příběh příliš zbavený emocí a detailů. Čtenář se nedozví dostatečné množství informací o vražích. Podle Mailera je tak *Chladnokrevně* pouze popis jednoho zločinu zvenčí. Další spisovatelský kolega William F. Buckley, jr. poukazuje na to, že se kniha neobvyklým způsobem věnuje poměrně palčivému tématu, kterým je trest smrti. Spisovatel a držitel Pulitzerovy ceny Ned Rorem napsal o *Chladnokrevně* recenzi, kterou později otiskl časopis *Saturday Review of Literature*.⁴¹ Ve své recenzi píše:

„Capote dostal dva milióny a jeho hrdinové dostali provaz. Na tuto nápadnou ironii

⁴⁰ CAPOTE, Truman. *Chladnokrevně: pravdivé vyličení čtyřnásobné vraždy a jejich důsledků*. Praha: Odeon, 1968. Klub čtenářů (Odeon).

⁴¹ PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 212-220

nepoukazuje snad žádné hodnocení *Chladnokrevně*. Kniha sama o sobě byla hotová ještě před popravou Smitha a Hickocka, přes to, kdyby neumřeli, nebyla by žádná kniha. Autor si to uvědomuje, i když ve svém díle uvádí, že padesát tisíc dolarů je mohlo zachránit, podle něj visí jen ti chudí. (...) Tím nechci naznačit žádnou nezodpovědnost ze strany Capoteho, jen mě coby spisovatele zajímá více jeho umělecká stránka než ta etická. Jeho reportáž je fascinující a strašidelná, a zcela jistě podává stejně rozumné argumenty týkající se trestu smrti jako Camus nebo Koestler. Ale něco tu chybí, Capoteho nárokování bezprecedentní literární formy je příčinou k údivu. Umělec se musí, za každou cenu, vystavit na odív, být zranitelný. Nicméně Capote je sám o sobě ve své knize nepřítomný.

Je možné, že zahanbeně sklopil svojí hlavu?⁴²

Další významnou kritiku na Capoteho dílo vznesl kritik a spisovatel Kenneth Tynan. Jeho článek vznesl značné ohlasy, zvláště ze strany samotného autora. Ten ve své recenzi poukazuje na to, že i přes Capoteho tvrzení o opaku, knihu by možná bylo těžké vydat, kdyby vrazi nezemřeli. Dále se Tynan rozepsal o tom, že se zde jedná o jistou formu zodpovědnosti, poprvé v historii se podařilo vlivnému spisovateli dostat do privilegované pozice intimního vztahu se zločinci, kteří měli být popraveni. Podle Tynana však Capote učinil méně, než by mohl, aby je zachránil. Kde jsou životy v ohrožení, tam pozorovatelé a zapisovači, kteří udělají vše, jen aby se mohli zúčastnit, zrazují svůj vlastní druh. Žádný typ prózy, jakkoliv nesmrtelné, není hodna lidského života. V trochu jiném duchu recenzovala Capoteho knihu spisovatelka Diana Trilling pro magazín *Partisan Review*. Jí se *Chladnokrevně* líbilo, celý příběh jí fascinoval. Poukazuje také na to, že Capote odvedl kvalitní reportážní práci. Odkazuje se i na Tynanovu kritiku, kdy oponuje s tím, že Capote neměl vůči dvěma vrahům žádnou zodpovědnost, kromě toho, aby pravdivě převyprávěl jejich příběh. Měl morální závazek být velmi přesný a podle Trilling to se mu svým způsobem podařilo zpracovat.⁴³

Podle *Chladnokrevně* pak v roce 1967 stejnojmenný film, na kterém se podíleli režisér a scenárista Richard Brooks a skladatel Quincy Jones. V hlavních roli coby vražedci Perry Smith a Dick Hickock se objevili Robert Blake a Scott Wilson. Jedna z recenzí, kterou jsem na snímek našla je amerického novináře Johna Pattersona píšícího pro internetovou verzi britského deníku *The Guardian*. Ten výrazně chválí začátek celého filmu, který je

⁴²PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5, s. 212-220

⁴³ Tamtéž

podle něj dech beroucí a skvěle nastiňuje atmosféru celého příběhu. Dále také vyzdvihuje hudební doprovod Quincyho Jonese i práci s kamerou Conrada Halla a výkony herců, zejména pak ten Roberta Blakea. Blakeův výkon nazývá jako klíčový pro jeho celou kariéru. Patterson se ve své recenzi také věnuje autentičnosti celého filmu, se kterou šel Brooks tak daleko, že dokonce trval na tom, aby vraždy byly natočeny nejen ve městě, kde se odehrály, ale i ve stejném domě, ba dokonce pokojích, ve kterých se doopravdy uskutečnily.⁴⁴ Druhým nalezeným článkem odkazujícím na snímek *Chladnokrevně* je recenze amerického kritika Rogera Eberta z jeho stejnojmenných webových stránek. Ten hned v úvodu nazývá *Chladnokrevně* děsivým případem. Samotný snímek pak nazývá fantasticky silným zážitkem i přes jeho veškeré nedostatky. Dále poukazuje na to, že film může být považován jako poslední článek osmiletého procesu, který začal vraždou rodiny Clutterových, což vedlo k napsání Capoteho knihy a to dále ke vzniku filmu. Ebert se také věnuje tomu, z jak rozdílných prostředí pocházeli dva vrahové Smith a Hickock oproti jejich obětem, rodině Clutterových. Ve zkratce by se dalo shrnout, že oba, Smith i Hickock, byli oběťmi špatných společenských a rodinných poměrů, kdežto Clutterovi byli dobře zabezpečená rodina střední třídy, takže jejich pravé opaky. Díky tomu tak celý příběh působí jako něco, co by se spíše našlo ve fikci než skutečnosti. Ebert také uvádí, že Brooks i Capote technicky dokonale znovu vytvořili ony vraždy. Ebert dále chválí herce Blakea a Wilsona za jejich realistické výkony. Chválí i výkony ostatních herců, díky nimž snímek chvílemi působí spíše jako dokumentární dílo. Co však filmu vytýká je tak zvané sebevědomé umění, kterému Brooks dovolil proniknout do díla. To podle Eberta nehraje dobře v souladu se zbytkem příběhu a jeho atmosférou, jako příklad uvádí místy hollywoodsky strašidelný hudební doprovod. Další chybou pak bylo vložit do příběhu postavu liberálního spisovatele, který zjevně reprezentuje Capoteho a je více méně neúčinný a působí rušivě. Podle Eberta měl Brook buďto přidat do snímku skutečného Capoteho nebo nikoho. V závěru pak hodnotí snímek pozitivně a označuje ho za kvalitní dílo se silným tématem.⁴⁵

⁴⁴ PATERSON, John. In *Cold Blood: why isn't the movie of Capote's bestseller a masterpiece?*. In: *TheGuardian.com* [online]. Velká Británie: Guardian Media Group, 1999 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/film/2015/sep/07/in-cold-blood-a-near-masterpiece>

⁴⁵ EBERT, Roger. In *Cold Blood*. In: *RogerEbert.com* [online]. USA: Ebert Digital, 2013 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/in-cold-blood-1968>

3. Ztvárnění T. Capoteho v daných filmech

3.1. Capote

Capote je prvním ze dvou snímků o Trumanu Capotem a o tom, jak psal svojí knihu *Chladnokrevně*. Film vznikl v roce 2005. Trumana Capoteho zde ztvárnil Philip Seymour Hoffman, který za roli získal i několik filmových ocenění, mezi kterými je i Oscar. Režie se ujal Bennett Miller (*Foxcatcher*, *Moneyball*), scénář k filmu napsal Dan Futterman na námět knihy Geralda Clarka.⁴⁶

Děj snímku se věnuje životu Capoteho v období z konce 50. let a začátku 60. let. Začíná rokem 1959, kdy se poprvé v *New York Times* objevuje zmínka o vraždě rodiny Clutterových a končí to rokem 1965 a popravou zabijáků Perryho Smitha a Dicka Hickocka, což byla událost, která dovolila Capotemu dokončit knihu a publikovat ji. Mezi těmito dvěma obdobími sledujeme život Capoteho, v té době již oslavovaného spisovatele. Ten si užívá života v literárních salónech v New Yorku, kde svým společníkům vypráví anekdoty a povídky. Pak jednoho dne narazí na příběh rodiny Clutterových a postupně objevuje potenciál k něčemu, co charakterizuje jako „nový způsob psaní, literatura faktu.“ Capote a jeho věrná přítelkyně (také spisovatelka) Harper Lee se vydávají do města Holcomb v Kansasu a po počátečních nepříjemnostech dosahují důvěry u zdejších obyvatel i policie. Capoteho sláva a jeho příhody o popíjení s celebritami jako je Humphrey Bogart, mu otevírají četné dveře a umožňují mu podniknout výzkum toho, jaký vliv měla vražda rodiny Clutterových na zdejší společnost. Po té, co jsou vrahové zatčeni, je v průběhu soudního procesu vyzpovídá s cílem, který sám označuje jako „vrácení je k lidskosti.“ Pomáhá jim dokonce v hledání právního poradenství k jejich odvolání a poskytuje jim i knihy ve vězení. Ve zkratce se se svými subjekty spřátelí.⁴⁷

Capote po celou dobu zapojuje do příběhu spisovatelův přirozený styl psaní literatury faktu – je to žurnalistika, reportáž, ale především literatura nejvyššího kalibru. Sledujeme proces toho, jak přesvědčuje svoje zdroje, aby mu povolily dělat s nimi rozhovory, a až pak si je zapsat. Sám Capote se chlubí, že si z 94 procent konverzace zapamatoval, chtěl tak vyzkoušet sám sebe. Snímek se mimo jiné věnuje i etickým problémům a dilematům,

⁴⁶ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 228-229

⁴⁷ Tamtéž

kteře jsou spojeny s projektem. Capote totiž vidí jednoho z obviněných, Perryho Smitha, jako svoje alter ego: stejně jako Capoteho ho opustili rodiče, měl problematické dětství, a tak si k němu spisovatel vybuduje opravdovou náklonnost. Avšak jak se protahuje soudní řízení a autor není schopen dokončit svou knihu, jeho frustrace a vnitřní konflikt postupně rostou. Ke konci už ignoruje Perryho dopisy a až na poslední chvíli se rozhodne účastnit se popravy. Dokonce Perrymu lže o názvu knihu a odmítá mu dovolit přečíst úryvky z knihy.⁴⁸

Snímek představuje jemnou a decentní zповěď klíčového okamžiku v historii žurnalistiky dvacátého století. *Capote* se pyšní scénářem, který se skutečně zajímá čistě o proces vyhledávání a psaní a etické otázky spojené s takovým typem zosobněného reportážního stylu, který se později stal rutinním. Film se zaměřuje i na střet objektivy a subjektivity, sledujeme propojení faktické reportáže a autorského zásahu a přikreslování (možná i fabulování) některých událostí, což je dnes v žurnalistice všedním jevem. Nutno podotknout, že předchozí zmíněné jevy v žurnalistice a psaní obecně, se objevují už před Capotem, on je zde však oslavován jako pionýr tohoto stylu.⁴⁹

3.2. Pochybná sláva

Pochybná sláva (Infamous) měla premiéru o rok později než *Capote*, tedy v roce 2006. Role slavného spisovatele se zde chopil Toby Jones, v dalších rolích se pak objevili Daniel Craig (Perry Smith), Sandra Bullock (Harper Lee), Sigourney Weaver (Bebe Paley), Gwyneth Paltrow (Kitty Dean) či Isabella Rossellini (Marella Agnelli). *Pochybnou slávu* zrežiroval Douglas McGrath (*Emma, Nicholas Nickleby*), který k filmu napsal i scénář, tentokrát podle předlohy knihy George Plimptona.⁵⁰

Snímek se opět věnuje stejné problematice a tomu, jak psal Truman Capote *Chladnokrevně*. Tentokrát je však na události položen jiný úhel pohledu a celý příběh se nese v jiném tónu. *Capote* se odehrává v podzimním období a barvách, které odpovídají atmosféře zimního Kansasu, kde se začátek filmu odehrává, *Pochybná sláva* je naopak mnohem barevnější až křiklavá. Oblečení a postavy jsou zde zářivé a ponuré, a scénář vykresluje Capoteho osobnost tak, že je spíše k smíchu. I když se Toby Jones většinou

⁴⁸ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 228-229

⁴⁹ Tamtéž

⁵⁰ Tamtéž

považuje za více podobného Capotemu než Philip Seymour Hoffmann, jeho ztvárnění je více teatrální, komické, šišlavé a stereotypické, a to až tak, že to působí rušivě. V této verzi Capote vyzývá jak k výsměchu, tak ke kritickému obdivování i emočnímu soucítění. Jak už napovídá název, *Pochybná sláva* je více melodramatická, a to až tak, že obsahuje scény sexuálního násilí, výhrůžky k znásilnění i vášnivý polibek mezi Capotem a Perry Smithem. Vztah Capoteho a Smitha je zde zobrazen téměř jako Hollywoodská romance až po scénu s popravou, kdy vidíme Capoteho vzpomínky na jejich šťastnější momenty, jako například když hrál Smith na kytaru. *Capote* také naznačuje sexuální přitažlivost mezi Capotem a Smithem, ale *Pochybná sláva* toto zveličuje a vymýšlí si nad rámec tohoto, co je uvěřitelné.⁵¹

Pochybná sláva baví stejným příběhem jako *Capote*, avšak méně subtilním způsobem, a právě proto může být pro diváka méně uspokojujícím zážitkem. Mnoho kritiků však tuto verzi preferuje více než tu první a tvrdí, že jde o věrnější zobrazení toho, jaký Capote doopravdy byl.⁵²

Podobně jako předchozí film, i *Pochybná sláva*, zapojuje do příběhu přirozenou povahu spisovatelova projektu, i když méně uspokojujícím způsobem. V jednu chvíli Capote prohlásí, že se pokouší vytvořit nový způsob reportování, který zahrnuje emocionální a psychologický detail týkající se událostí, o kterých je reportováno. A na druhé straně také autor podotýká, že chce přinést fiktivní techniky do psaní literatury faktu.⁵³

3.3. Porovnání pojetí T. Capoteho ve dvou uvedených filmech

Jak již bylo zmíněno výše, *Capote* a *Pochybná sláva* jsou snímky, které měly premiéru rok po sobě a zabývají se stejným tématem, tedy životem Trumana Capoteho, konkrétněji pak obdobím, kdy psal svojí nejslavnější knihu *Chladnokrevně*. Oba filmy se zaměřují na potenciální nespolehlivost novináře jako vypravěče a právoplatnost používání literárních technik k sdělování intenzivnější pravdy, než by bylo možné docílit pomocí konvenční reportáže.⁵⁴

⁵¹ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010., s. 231-232

⁵² Tamtéž

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ Tamtéž

Snímky například ukazují, jak Capote nikdy nepoužíval nahrávací zařízení, když dělal rozhovory s vrahy, kteří zabili rodinu Clutterových, nebo s jinými zapojenými do celého případu. Capote místo toho rekonstruoval konverzace z paměti. Sám přitom tvrdil, že má fotografickou paměť. Z toho však může vyplývat, že je docela možné, že si mohl vymyslet některé (možná i většinu) intimních detailů, které činí z *Chladnokrevně* tak poutavý příběh. V *Capoteovi* se sám autor dokonce přiznává k tomu, že popis jeho návštěvy márnice, kde ležela těla zavražděné rodiny, je poněkud smyšlený. Podle něj záleží více na podstatě dané scény, než na samotných detailech.⁵⁵

Oba filmy o Capotem jsou pozoruhodné díky svému zaměření na komplexnost toho, kde jsou hranice mezi žurnalistikou a uměním (pokud ovšem vůbec existují), což navíc vzhledem k tomu, v jakém populárním médiu jsou snímky prezentovány, představuje zajímavou otázku. V obou snímcích se autoři odvažují k radikálnímu náznaku, že hranice mezi fikcí a faktem je tenká. Přesto, že si oba příběhy trochu vymýšlejí a jejich pohled na „skutečný“ příběh, jak Capote napsal *Chladnokrevně*, je v některých věcech fiktivní.⁵⁶ Tím se také oba snímky zabývají otázkou žurnalistické etiky na poněkud specifickém příkladu. Capote píše knihu, ve které využívá reportážní postup, je publicistou i novinářem, a tak se zabývá otázkami etiky a snaží se je vyřešit⁵⁷ (ptá se Lee Harper na názor, konzultuje svého vydavatele apod.).

Dalo by se říct, že *Pochybná sláva*, jde občas až za hranice, to lze ilustrovat na příkladu, kdy Capote políbí svalnatého Perryho Smitha (Daniel Craig), který byl později odsouzen za vraždu rodiny Clutterových. Jde zde o incident, pro který nenalzáme žádné evidentní podklady. Na druhou stranu snímek *Capote*, a Oscarový výkon Philipa Seymoura Hoffmana, dávají autorovi více velící tělesnost, než podle spolehlivých zdrojů měl.⁵⁸

Relativní povaha pravdy se odráží v obou snímcích a my, jako diváci, je musíme buď přijmout úplně, nebo vůbec. Ani jeden z pohledů není absolutně pravdivý, ani to nelze očekávat. Oba filmy vyprávějí rozdílné (ne)pravdy, čímž narušují naši víru v jejich

⁵⁵ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010, s. 125-128

⁵⁶ Tamtéž

⁵⁷ SVOBODA, Martin. *Vývoj novináře coby filmové postavy v americké kinematografii*. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. MgA. D. J. Novotný. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/138806/?lang=cs>

⁵⁸ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010, s. 125-128

vypravěče, stejně jako v jejich ústřední postavu, která se zdá být nespolehlivá. Neexistuje jedna pravda, pouze úvaha toho, co se stalo, ohrožená kreativní imaginací autora, která může zprostředkovat hlubší a autentičtější pravdu, než tu obsaženou v policejních dokumentech a soudních spisech.⁵⁹

Capoteho *Chladnokrevně*, které on sám popisuje jako „non-fiction novel“, byl jedním z prvních příkladů novinářiny, která vědomě, a bez omluv, smazala tradiční hranice mezi faktem a fikcí. Podle samotné knihy vznikl v šedesátých letech stejnojmenný film (*In Cold Blood*, 1967) zrežirovaný Richardem Brooksem, který pro snímek napsal i scénář. Oba snímky, jak *Capote*, tak *Pochybná sláva*, se věnují autorovu procesu vyhledávání a psaní, čímž zvou své diváky k tomu, aby uvažovali nad rovnováhou, která se nalézá mezi reportážní objektivitou a osobní subjektivitou.⁶⁰ Například *Capote* se zabývá tématem ochoty novináře, aby odstoupil od svého námětu a vnímal ho s chladnou profesionalitou. Snímek nabízí divákům otázku, zda jde protagonistovi pouze o to, aby se zviditelnil využitím strašného činu, obyvatel maloměsta i důvěry odsouzených k vlastní propagaci. Sám Capote si tím není zcela jistý, pohybuje se mezi nezištnými gesty a čistě pragmatickými úskoky, aby ze zpovídaných dostal co nejvíc informací. Dopadeným například tají, že titul knihy je *Chladnokrevně*, aby neztratil jejich důvěru. Tím, že k jednomu z nich začne cítit hlubší city, se vrací motiv propojení práce a soukromí. Ovšem na rozdíl od jiných filmů (např. *Občan Kane*) nepracují snímky o Capotem s úplnou ztrátou žurnalistické etiky, spíše jen s tím, jak může být ohebná a subjektivní. Autor pravděpodobně sám věří, že dělá všechno pro co nejkvalitnější žurnalisticko-literární výstup, může však vyvstat otázka, kolik lidského neštěstí tato kvalitní práce autora i jeho objekty stála.⁶¹

Oba filmy se ptají na tutéž otázku: je *Chladnokrevně* dílo žurnalistické reportáže, nebo literární imaginace? Co je cestou k větší pravdě, objektivní přesnost v reportáži, nebo citlivost a subjektivita? Na tyto a jiné otázky se ptala hlavní filmová scéna v letech 2005-6 a režiséri obou snímků Bennett Miller a Douglas McGrath. Odrazem jejich oddanosti ke

⁵⁹ McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010, s. 125-128

⁶⁰ Tamtéž

⁶¹ SVOBODA, Martin. *Vývoj novináře coby filmové postavy v americké kinematografii*. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. MgA. D. J. Novotný. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/138806/?lang=cs>

zdrojům filmové tvorby při převyprávění příběhu o mrtvém americkém spisovateli a jeho knize o tragické vraždě z padesátých let, je vnesení této problematiky do širšího povědomí.⁶²

4. Přijetí daných filmů

4.1. Kritici

V této části práce se budu věnovat ohlasům kritiků na dva rozebírané snímky.

4.1.1. *Capote*

Nejprve se budu věnovat recenzím na snímek *Capote*. Na české novinářské scéně byly k nalezení dvě recenze. První autorkou je Mirka Spáčilová z *idnes.cz*. Ta o *Capoteovi* napsala, že jde o film „o zločinu a touze.“ Spáčilová dále chválila výkon Philipa Seymoura Hoffmana coby hlavního hrdiny.⁶³ Toho vyzdvihuje i druhá česká recenze z webu *Moviezone.cz*, kde autor s anonymní přezdívkou píše, že „není snad vůbec náhodou, že si lehce silnějšího homosexuála s pištivým hláskem svádějícím vzít si špunty do uší, zahrál právě Philip Seymour Hoffman. „Čiré zosobnění filmového losera, ve kteréžto poloze nemá Hoffman v Hollywoodu konkurenci (na paty mu šlape snad jen William H. Macy) dává i Capotemu otisk slizkého tragéda, který si musí platit lidi, aby ho před přáteli chválili.“ Dále také dodává, že „Philip Seymour Hoffman je *Capote*, protože nikdo jiným jim být nemohl.“ Recenze na *Moviezone.cz* se také věnuje tomu, jak postava sebestředného Capoteho a jeho osudu dobře koresponduje s depresivním maloměstem, ve kterém se příběh převážně odehrává. Dále autor hodnotí i režiséra Bennetta Millera, který podle něj není přehnaně zručným režisérem, „ale na tohohle břídila s vizáží tajuplného mafiána bez okolků stačí a ještě mu zvládá připnout na klopu trochu té filozofické vaty na zamýšlení.“ Na závěr dodává, že *Capote* je sice malý film, který však v divákovi něco zanechá, sice se řadí mezi tzv. „nezávislé filmy s Oscarovými ambicemi,“ ale nabízí i pár cenných životních pravd.⁶⁴

⁶² McNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010, s. 125-128

⁶³ SPÁČILOVÁ, Mirka. *Capote je filmem o zločinu a touze*. *IDnes.cz* [online]. 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: https://kultura.zpravy.idnes.cz/capote-je-filmem-o-zlocinu-a-touze-dl7-/filmvideo.aspx?c=A060228_183139_show_tipy_off

⁶⁴ *Capote: Recenze*. *Moviezone* [online]. 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z:

Co se týče zahraničních recenzí na *Capoteho*, našla jsem dvě výraznější, kterým se budu věnovat. První je z webu britského deníku *The Guardian*, autorem je novinář Peter Bradshaw. Ten hned v úvodu své recenze uvádí, že *Chladnokrevně*, kterému se film věnuje, se vyznačuje studeně odtažitými osobnostmi mladých zabijáků, ovšem Bennettův film tohle podle něj obrací na ruby. Opět chválí výkon Philipa Seymoura Hoffmana, který musel pro roli ztratit 60% své tělesné masy. Dále také Bradshaw vyzdvihuje výběr kostýmů pro *Capoteho*, který podle něj slavného autora dobře vystihuje. Podle Bradshawa režisér Miller dobře poukazuje na to, jak napsání *Chladnokrevně* *Capoteho* naprosto vyčerpalo po autorské stránce, a to až tak, že do smrti nebyl schopen napsat žádnou další významnější novelu.⁶⁵ Druhou zahraniční recenzi je ta amerického kritika Rogera Eberta, na stejnojmenném internetovém portálu. Podle něj je *Capote* film s neobvyklou silou a vhledem do života muže, jehož největší úspěch od něj požadoval, aby se vzdal své sebeúcty. Opět, jako předchozí kritici, Ebert chválí Hoffmanův výkon, který nazývá „precizním a nadpřirozeným.“ Snímek se podle něj zaměřuje především na způsob, jakým spisovatel pracuje na svém příběhu a jak daný příběh ovlivňuje svého autora. Ebert se ve své recenzi také věnuje postavám vrahů Smitha a Hickocka, které ztvárnili herec Clifton Collins Jr. a Mark Pellegrino. Ty porovnává s jejich ztvárněními ve snímku *Chladnokrevně (In Cold Blood, 1967)*, kde se kladl větší důraz na Hickocka, zde je naopak centrem pozornosti Smith. Na závěr Ebert píše, že „kdyby se snímek věnoval vraždě Clutterových z pohledu *Capoteho*, byl by to dobrý film, ale to, co ho činí tak silným, je jeho nemilosrdný pohled na *Capoteho* morální rozklad.“⁶⁶

Dohromady tak všechny zmíněné recenze hodnotí *Capoteho* převážně velmi kladně a nejvíce ze všeho vyzdvihují herecký výkon Philipa Seymoura Hoffmana.

4.1.2. Pochybná sláva

Druhým zkoumaným snímkem je *Pochybná sláva*. K té bohužel neexistuje žádná česká recenze. Zahraničních je však dost, pro přehled jsem vybrala čtyři.

První je opět britský novinář Peter Bradshaw píšící pro online verzi deníku *The Guardian*. Ten na hned na začátku porovnává výkon Tobyho Jonese a Philipa Seymoura Hoffmana.

<http://film.moviezone.cz/capote/recenze>

⁶⁵ BRADSHAW, Peter. *Capote*. *The Guardian* [online]. 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/culture/2006/feb/24/3>

⁶⁶ EBERT, Roger. *Capote*. *Roger Ebert* [online]. 2005 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/capote-2005>

Tvrdí, že Jones se Capotemu velmi podobá a podává velmi dobrý výkon. To samé podle něj platí i pro Daniela Craiga, který ve snímku ztvárňuje Perryho Smitha. Na to konto dále Bradshaw uvádí, že v *Pochybné slávě* se klade větší důraz na romanci mezi Capotem a Perrym. Bradshaw dále porovnává oba filmy, kdy *Pochybná sláva* na rozdíl od *Capoteho*, tolik nevěnuje autorově reputaci v newyorském literárním světě a nedramatizuje jeho závist z úspěchu jeho dobré přítelkyně a kolegyně Harper Lee. K tomu ještě v závěru Bradshaw dodává, že výkon Sandry Bullock, která zde Lee ztvárňuje, je méně zajímavý než ten, který podala Catherine Keener. Na konci své recenze označuje *Pochybnou slávu* za „dobrý film.“⁶⁷ Druhým kritikem, který se věnoval pochybné slávě je Američan Anthony Oliver Scott, profesionálně známý jako A. O. Scott, píšící pro *The New York Times*. Ten hned na začátku své recenze poukazuje na fakt, že po sobě po tak krátké době vznikly dva snímky téměř o tomtéž a pokládá si otázku, proč tomu tak je. Říká však, že není důvod si mezi těmito dvěma snímky vybírat. McGrathovu *Pochybnou slávu* označuje za „bystrou, stylovou a dobře zahranou.“ Scott dále uvádí, že v této verzi je Capote ztvárněn jako „chytrý skřítek z Manhattanské sociální scény.“ Scott dále chválí výkon Sandry Bullock, zvláště pak její alabamský přízvuk, který je podle něj stejně jako její výkon odraz pozorné přesnosti. K Jonesovu výkonu dále Scott píše, že je dojemný a uvěřitelný, jeho pojetí postavy je zajímavě odlišné od toho Hoffmanova. *Pochybná sláva* je podle něj příjemnější a něžnější, a možná i trochu řidší a nápaditější než *Capote*, který se více zaměřoval na etické otázky vyvolané psaním *Chladnokrevně* a zdůrazňoval spisovatelův chladný a manipulativní narcismus. Dále také poukazuje na to, jak je ve filmu ztvárněn vztah Capoteho a Smitha, na který se zde více klade důraz. V závěru Scott konstatuje, že *Pochybná sláva* je méně podobenstvím literární etiky, než prezentace literární osobnosti, a nakonec je to více dojemné než znepokojující.⁶⁸ Třetím pohledem na *Pochybnou slávu* je recenze na webu amerického filmového magazínu *Empire* od neznámého autora. Ten hned na začátku uvádí, že i když McGrathovu snímku chybí subtilnost jeho předchůdce, je mnohem více zábavný. Dále autor tvrdí, že výkon Tobyho Jonese je srovnatelný s tím Hoffmanovým, na druhou stranu však Sandra Bullock coby Harper Lee a Jeff Daniel coby Alvin Dewey zastíní svoje předchůdce, a však celkový

⁶⁷ BRADSHAW, Peter. Infamous. *The Guardian* [online]. 2007 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/film/2007/jan/19/drama>

⁶⁸ SCOTT, A. O. Truman Capote's Journey on 'In Cold Blood,' Again. *The New York Times* [online]. 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/film/2007/janhttps://www.nytimes.com/2006/10/13/movies/13infa.html/19/drama>

dojem kazí Perry Smith v podání Daniela Craiga. Jeho a Jonesův vztah prý postrádá veškerou chemii.⁶⁹ Posledním kritikem věnujícím se rozebíranému snímku je Roger Ebert na své internetové doméně. Ten tvrdí, že *Pochybná sláva* má podobně povrchní a anekdotový nádech, jako kniha George Plimptona, na jejíž námět vznikla. Ebert také zmiňuje, že se ve filmu často míchá reálné s vymyšleným, a to může působit problémy. Podle Eberta Toby Jones ztělesňuje Capoteho, jakoby se pro něj zrodil, je živějším a více zvráceně vzrušujícím člověkem, než Hoffmanova verze. Ale režisér McGrath nedává postavě dostatečný tvar ani hloubku. Ebert dále kritizuje výkon Sandry Bullock, který podle něj působí poněkud roboticky. Ebert recenzi uzavírá s tím, že „v závěru je *Pochybná sláva* třetím nejlepším filmem, který se věnuje zavraždění rodiny Clutterových.“⁷⁰

4.1.3. Shrnutí

Z reakcí odborných kritiků skoro jednoznačně vyplývá, že *Capote* je tím povedenějším a kvalitnějším snímek. Bohužel nemohu porovnávat, jak snímky přijali čeští kritici a jak zahraniční, protože v případě *Pochybné slávy* české recenze (kromě těch diváckých) neexistují. Nicméně se většina recenzujících shodla v tom, že chválí především Philipa Seymoura Hoffmana coby představitele ústřední postavy. Vyzdvihují jeho výkon a jiným aspektům se moc nevěnují. Z toho vyplývá, že nositelem celého příběhu je skutečně postava Capoteho a jeho vyznění je to nejdůležitější. Pro tuto práci je důležité, že podle většiny kritiků zobrazil *Capote* slavného spisovatele a novináře věrohodněji a více se zaměřil na jeho práci.

4.2. Veřejnost

V této části práce se budu věnovat diváckým ohlasům na *Capoteho* a *Pochybnou slávu* na serverech *Česko-Slovenská filmová databáze* (dále jako ČSFD) a *Internet Movie Database* (dále IMDb).

4.2.1. Capote

Nejprve krátce rozeberu reakce na *Capoteho*. Převážná většina komentářů a hodnocení je kladná. Snímek má na ČSFD celkové hodnocení 76%, což je nadprůměr. Uživatelé hlavně chválí výkon Philipa Seymoura Hoffmana coby Capoteho, je například vyzdvihoováno to,

⁶⁹ Infamous Review. *Empire* [online]. 2007 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.empireonline.com/movies/infamous/review/>

⁷⁰ EBERT, Roger. Infamous. *Roger Ebert* [online]. 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/infamous-2006>

jak věrohodně Hoffman postavu spisovatele ztvárnil, jeho chování, způsob mluvení i nejednoznačné pohnutky jsou připisovány na vrub hercovu výkonu. V souvislosti s tím, například píše jeden z hodnotících, že je „Millerův snímek silný v detailech (rozhovory s vrahy, závěrečná poprava), ale nebýt Hoffmana, byl by jen „jedním z mnoha“, filmařsky a příběhově ničím výjimečným a objevným snímkem.“ Další z uživatelů například uvádí, že *Capote* je podle něj „zajímavě pojatý crossover dramatu a čirého životopisného přepisu s pár velmi silnými momenty a spoustou malých pravd o životě.“ Někdo jiný zase kritizuje, že snímek je podle něj coby biografie geniálního spisovatele příliš plochý a jako film o románu zase bezobsažný. Na to poukazuje i komentář uživatele B!shop, podle kterého je ve snímku od všeho trochu, je to detektivka, vyprávění o Capotem i příběh o vrahovi. Jeden z diváků zase hodnotí *Capoteho* jako „slušný režijní debut Bennetta Millera s vcelku povedeným scénářem,“ dále pak chválí Hoffmanův výkon a dodává, že podle něj však výsledný film není úplně povedený, „nebýt Hoffmanova výkonu, tak by skončil jako další průměrné drama.“ Další napsal, že je podle něj film komorní co do rozpětí, minimalistický po emocionální stránce a maximálním zážitkem. Jiný uživatel zase o *Capotem* prohlásil, že je to „pokus o hluboký film, který je ve skutečnosti nudný jako telefonní seznam.“ Jeden z diváků snímku vytknul, že je příběh postavený na hlavním herci, což většinou funguje, ale zde, i přes Hoffmanův vynikající výkon, je to problematické, protože oproti Capotemu tak působí vedlejší postavy i celkový příběh poněkud černobíle. Jiní zase nazývali snímek zdoluhavým a nudným, naopak druhé zase bavil a zaujal od začátku a nepustil až dokonce. I když se najdou i negativní komentáře, tak divácké ohlasy na ČSFD jsou převážně kladné a mnoho uživatelů dokonce nazývá film jedním z nejlepších biografických děl.⁷¹

Druhým serverem je IMDb, i zde jsou recenze více méně kladné. V celkovém hodnocení dostal snímek 7,4 hvězdiček z 10. Opět všichni chválí výkon Hoffmana coby Capoteho, který považují za věrohodný a přesný. Jeden z uživatelů nazývá snímek strhujícím, temným, depresivním a docela uspokojujícím. Pokračuje tím, že příběh nejvíce těží z Hoffmanova ztvárnění ústředního hrdiny. Podotýká také, že je sice pomalejší, ale divák neztrácí zájem. Jiná recenze popisuje Hoffmanovo provedení jako strhující a *Capoteho* za komplexní a rozporuplný film. Také dává zásluhy na úspěchu díla dobrému scénáři, výborné režii a solidním vedlejším výkonům. Další uživatel podotýká, že zde došlo k polidštění Capoteho. V dalším komentáři se píše, že *Capote* je krásně vyprávěný, mistrně

⁷¹ Capote. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group, 2002 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/210537-capote/komentare/>

odehraný, trýznivý, zábavný, krutý a dojemný. Mnoho recenzentů na IMDb také podotýká, že v nich snímek zanechal velký dojem. Většina uživatelů se pak podrobně věnuje Hoffmanovu výkonu a chválí režii a ostatní tvůrce. Ovšem našlo se i pár negativních ohlasů, jako například ten, který nazval film za pouho návnadu na Oscary. Hoffmanova Capoteho popisuje jako narcistickou, posedlou, požitkářskou karikaturu s hlasem animované postavy a podobnou broukovi. Dále podotýká, že film podkopává jeho domyšlivost a neochota režiséra Bennetta Millera, aby dodal svému počínu trochu odstínů a vrstev, chybí mu dále kontrast, emoční rozmanitost a intimní drama. V neposlední řadě také tento kritizující uživatel uvádí, že snímku chybí pravdivost a upřímnost.⁷²

4.2.2. Pochybná sláva

Opět bych se nejdříve věnovala hodnocení českých uživatelů na ČSFD. *Pochybná sláva* má zde o něco méně procent než *Capote*, a to 68%. První z komentujících poukazuje na svůj podiv nad tím, že rok po sobě vznikly dva podobné filmy o tom samém tématu. Dále *Pochybnou slávu* s *Capotem* v různých ohledech porovnává, například tvrdí, že první jmenovaný snímek v první polovině působí spíše jako komedie, pak také kritizuje výkon Tobeyho Jonese coby Trumana Capoteho, který je podle něj slabší než Hoffman a trochu iritující, naopak chválí výkon Daniela Craiga coby vraha Perryho Smitha, pak také vytýká, že některé věci tu měly v závěru jiné vyznění než v druhém počínu. Jiný recenzent naopak chválí Jonesovo pojetí postavy. I většina ostatních uživatelů porovnává dva snímky. Jeden z recenzentů podotýká, že „když dva dělají totéž, není to totéž“ a to platí i u dvou biografí o Trumanu Capoteovi, *Pochybná sláva* je více komická a snaží se bavit, kdežto *Capote* je vážnější, což celkovému tématu sedí lépe. Mnoho uživatelů se také pozastavuje nad smyslem *Pochybné slávy* a nechápou, proč film v první řadě vznikl. Celkově je snímek sice hodnocen o něco hůře než jeho předchůdce, ale není považován za úplně špatný a v komentářích se najdou i pozitivní ohlasy, které vyzdvihují jeho některé klady a dokonce i nalézají, co bylo v *Pochybné slávě* uděláno lépe než v *Capoteovi*.⁷³

Druhou internetovou filmovou doménou je opět IMDb, kde má *Pochybná sláva* o něco lepší hodnocení, tedy 7,1 z 10, čímž se blíží *Capoteovi*. Zahraniční diváci dávají více kladné kritiky než české publikum a dílo mnohem více chválí. První z recenzí chválí herce

⁷² Capote (2005): User Reviews. *IMDb* [online]. Velká Británie: Amazon, 1990 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: https://www.imdb.com/title/tt0379725/reviews?ref_=tt_urv

⁷³ Pochybná sláva. *Ěsko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group, 2002 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/223858-pochybna-slava/komentare/>

a hvězdné obsazení, dodává, že na kvalitě přispívají i věrohodné kostýmy. Dále je pak porovnáván Jonesův a Hoffmanův Capote, kdy jsou v zásadě vytýkány obdobné aspekty jako na ČSFD. Američtí a zahraniční diváci se zdají více entuziastičtí. Ovšem poukazují také na některé rozdíly a nedostatky. Podle jednoho uživatele se *Pochybná sláva* chová ke svému hrdinovi umírněněji, kdy slavného spisovatele zobrazuje jako okouzleného zabijákem Perry Smithem a více se zabývá jejich vztahem, oproti tomu v *Capoteovi* je tato vzájemná přitažlivost pouze lehce naznačena, ale nevěnuje se tomu tolik pozornosti. Na portálu se našli i uživatelé, kteří považovali McGrathův snímek za lepší než ten Millerův, kdy nazývají *Pochybnou slávu* za efektnějších a unikátnější. Jeden z recenzentů porovná snímek i s knihou *Chladnokrevně*, kdy tvrdí, že film nabízí divákovi lepší zážitek. Většina uživatelů *Pochybnou slávu* chválí, ale nevyvrací, že *Capote* je lepším a úspěšnějším dílem, ovšem mnoho z nich tvrdí i opak. Dobře to shrnuje jeden z komentářů, který tvrdí, že *Pochybná sláva* zastínila *Capoteho*. Toto své tvrzení opírá o několik faktů, ve snímku je podle něj perfektní herecké obsazení, dále příběh divákům ukazuje více z postav než ten předešlý a v neposlední řadě vyzdvihuje výkon Tobeyho Jonese. V závěru jsou na IMDb pozitivnější ohlasy než na ČSFD, z čehož lze vyvodit, že zahraniční publikum přijalo film o něco lépe než to domácí.⁷⁴

4.2.3. Shrnutí

Divácká hodnocení na českém i mezinárodním serveru jsou o něco méně jednoznačná, než ta profesionálů. Z uživatelských komentářů vyznívá jakési rozpolcení. Dohromady však z ohlasů na oba snímky vyplývá, že *Capote* je tím lepším snímkem, který je hodnocen pozitivněji a obecně považován za lepší. Ovšem ani *Pochybná sláva* není hodnocena zcela negativně, někdy i rovnocenně jako její předchůdce, a v některých případech i o něco lépe. Z toho vyplývá, že jsou si oba snímky poměrně rovnocenné. Nejčastějším bodem recenzí a komentářů se zdálo být ztvárnění ústředního hrdiny, tedy Trumana Capoteho, což je také předmětem této práce. Zde se zdá, že čeští i zahraniční uživatelé narazili na kámen úrazu, ani jedno z představení oslavovaného spisovatele podle nich nebylo špatné, oběma však cosi chybělo a mnozí v tom hledali výtky. Tobey Jones sice Capoteho ztvárnil dobře a věrohodně, navíc se mu také vizuálně více podobal, ovšem Philip Seymour Hoffman předvedl značně kvalitnější výkon a rovnoměrně věrohodný, za který si vysloužil Oscara. Z reakcí také vyplynulo, že v druhém snímku postavu Capoteho a celý příběh poněkud

⁷⁴ Infamous (2006): User Reviews. *IMDb* [online]. Velká Británie: Amazon, 1990 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: https://www.imdb.com/title/tt0420609/reviews?ref_=tt_urv

zbulvarizovali, kdežto v prvním filmu z roku 2005 je celý problém pojat vážněji, což se zdá pro takové téma příkladnější.

4.3. Moje hodnocení

Zde se pokusím o vlastní hodnocení a interpretaci daných snímků.

Hned na úvod musím zmínit, že *Capote* je jednoznačně tím lepším filmem, který je jednak kvalitněji odveden a za druhé zanechá v divákovi dojem. *Pochybná sláva* se pouze snaží udělat dojem. A to pomocí bohatého hereckého obsazení, které tak trochu působí jako lákadlo na diváky. Herecky jsou však kvalitní oba snímky, výkony v obou filmech jsou velmi dobré. Jak Hoffman, tak Jones podávají coby Capote kvalitní a autentické výkony. Hoffmanův výkon je však o pár úrovní výš oproti Jonesovi, přeci jen si za něj vysloužil nejvyšší možné ocenění, tedy Oscara. Už jeho první scéna zanechá na divákovi dojem, který si udržuje po dobu celého snímku. Ve snaze lépe porovnat herecké výkony obou představitelů jsem také zhlédla starý rozhovor s Capotem. Na bázi toho mohu s určitostí konstatovat, že Hoffman se svým přednesem mnohem více přiblížil originálu, Jones, i když je mu fyzicky neskutečně podobný, působil spíše jako parodie.

Další stránkou, kterou je nutno porovnat je atmosféra a vyznění obou filmů. *Capote* nabízí serióznější více přiměřený pohled na věc. Na druhé straně *Pochybná sláva* je barevnější a, dalo by se říci, místy veselejší. O tom vypovídá například scéna, kdy si Capote v růžovém županu čte noviny a dozvídá se o vraždě. Dalo by se polemizovat, jak etická je v některých ohledech *Pochybná sláva*. Na rozdíl od toho je *Capote* daleko přímočařejší a umírněnější. Častým bodem, u kterého se pozastavuje většina recenzí, je ztvárnění vztahu mezi Capotem a Smithem. *Capote* vztah uznává a vkusně ho naznačuje, oproti tomu *Pochybná sláva* druhou polovinu filmu na jejich vztahu staví a úporně se ho snaží prosadit a zachází až do takových mezí, že zahrnuje scénu líbajícího se Capoteho se Smithem, což je pravděpodobné, že se nikdy nestalo. Na druhou stranu se *Capote* o něco více zaměřuje na vztah hlavního hrdiny s jeho dlouholetým partnerem, kterým byl Jack Dunphy, což je pozitivní a přináší to divákům jiný pohled na slavného spisovatele. *Pochybná sláva* tomuto věnuje minimum času a spíše se věnuje vztahu Capoteho s jeho hollywoodskými přáteli a tím dodává filmu na senzačnosti. Opět tím však odkrývá jinou zajímavou stránku spisovatelova života a přibližuje ho tak jako osobu.

Snímky se také liší v tom, jakým způsobem jsou vyprávěny. To mimo jiné souvisí i s tím,

že oba režiséři použili dvě rozdílné knihy coby zdroje o Capoteho životě. Miller své dílo staví na knize Geralda Clarka *Capote: A Biography*, McGrath zase pro *Pochybnou slávu* čerpal z románu George Plimptona nazvaného *Truman Capote: In Which Various Friends, Enemies, Acquaintances and Detractors Recall His Turbulent Career*. Millerův *Capote* je tedy vyprávěn klasickým biografickým způsobem, kdy snímek divákům postupně přibližuje osudy postav. *Pochybná sláva* zase částečně využívá narativu ostatních postav, kdy Capoteho známí divákům převyprávějí, co si z daného období pamatují, tím je protnut klasický děj. Dalo by se říct, že co do vypravěčského způsobu je druhý snímek poněkud atraktivnější a zajímavější. *Pochybné slávě* dodává na atraktivitě i fakt, že se v ní, jak už jsem výše zmínila, objevuje bezpočet známých herců (Sandra Bullock, Daniel Craig, Sigourney Weaver, Gwyneth Paltrow, Isabella Rossellini, Jeff Daniels a další), což zcela jistě přitáhne více diváků. Zda je to však pozitivum, to už je věc jiná. *Capote* na rozdíl od toho využívá v té době ještě poměrně neznámých jmen a vyplácí se mu to.

Důležitým aspektem pro tuto práci je ztvárnění Capoteho coby novináře. A na tento jeho aspekt poukazuje každý ze snímku trochu jiným způsobem. V obou sledujeme Capoteho, jak se snaží dostat na různé novinářské konference, a získat co nejvíce informací. Jak *Capote*, tak *Pochybná sláva* také představují Capoteho coby spisovatele, jak píše a tvoří svoje slavné dílo. *Pochybná sláva* se však o něco více věnuje autorově reportážní činnosti v průběhu činu. Přibližuje jeho rozhovory s lidmi z maloměsta postiženého onou strašnou událostí. Capote zde také zmiňuje, že vynalezl nový způsob psaní a dále popisuje, co přesněji podle něj literatura faktu je a jak bude jeho román vypadat. V *Capoteovi* je toto téma nakousnuto jen okrajově. V obou filmech pak sledujeme, jak reportážně sbíral informace o zpovídaných lidech, jak si dělal poznámky až večer po rozhovorech a posléze si je vzájemně porovnával s Harper Lee, technika pro něj tak typická. Tím se oba filmy snaží naznačit, že Capote nebyl typickým reportérem. V tom se také *Pochybná sláva* i *Capote* liší od klasických snímků o novinářích, i když se mezi ně beze sporu řadí. Nesledujeme zde novinářskou práci, jako jsme zvyklí z filmů *Jak nezískat Pulitzer*, *Spotlight* nebo *Všichni prezidentovi muži* a dalších. Jde o netradiční příběh jednoho novináře/spisovatele, který se proslavil svým netypickým reportážním stylem.

I když *Capote* vychází ze všeho v závěru pozitivněji než *Pochybná sláva*, tak jde v obou případech o povedená filmařská díla a zajímavé autobiografie. Ani jeden nelze považovat za špatný či nekvalitní snímek.

Závěr

Cílem této práce bylo prozkoumat zobrazování novinářů ve filmech prostřednictvím dvou vybraných snímků o spisovateli a žurnalistovi Trumanu Capoteovi, kterými jsou *Capote* a *Pochybná sláva*. Oba pojímají život slavného autora poněkud jinak, ale v jistých věcech se shodují. Jeden i druhý film se zabývá obdobím Capoteho života, kdy psal svůj nejslavnější román *Chladnokrevně*. Problematické zde může být, že Capote byl více spisovatelem, než čistě novinářem. Přes to však používal reportážní prvky a při psaní své knihy se jako žurnalista choval a využíval reportážních prvků. Vyzpovídal své subjekty a podrobněji se zabýval rozřešením celého případu. I když se *Capote* i *Pochybná sláva* poněkud liší od klasických snímků o novinářích, jako například *Občan Kane*, *Spotlight*, *Jak nezískat Pulitzera*, *Všichni prezidentovi muži*, *Duel Frost/ Nixon* či neaktuálněji Spielbergova *Akta Pentagon: Skrytá válka*, kde je divákům podrobně představena práce novináře (nebo její určitá část) a co všechno obnáší. Filmy o Capotem však odkrývají jinou tvář novináře, ukazují ho jako publicistu a romanopisce, a to mnozí novináři také jsou.

Otázky, kterým se chci v závěru věnovat, jsou: Jak se na jednom příkladu může lišit skutečnost od filmu? Byl Capote ztvárněn ve filmu věrohodně? Jaký měly zkoumané snímky vliv na další tvorbu filmů o novinářích? Je dobře, že se filmy věnují novinářské problematice? Začněme tedy tou první, oba vybrané filmy pojímají Capoteho život poněkud jinak, a i když se v některých faktech shodují, tak se jejich vyznění značně liší. Zatímco *Capote* představuje seriózní biografické dílo, které vzdává čest slavnému spisovateli, tak *Pochybná sláva* ho trochu bulvarizuje a v některých ohledech i parodizuje, dalo by se říci. V obou případech však v závěru dostaneme jasný obraz Capoteho, coby osoby a umělce, z kterého pal lze vyvozovat další vlastní úsudky. K tomu se váže i druhá otázka, tedy zda byl Capote ztvárněn věrohodně, na to už jsem částečně odpověděla. Zde je také důležité připomenout oba herce, kteří Capoteho ztvárňovali. Philip Seymour Hoffman (*Capote*) se mu svým výkonem neskutečně přiblížil a autenticky ztvárnil autora knihy *Chladnokrevně*. Na druhé straně Tobey Jones (*Pochybná sláva*), předvedl sice také kvalitní výkon, ale trochu přehrával a jeho přednes byl místy přehnaný, co se však týče vizuální stránky, tak se Capotemu neskutečně podobal, což také dopomáhá k vytvoření si obrazu o

tomto spisovateli.

Další otázkou je, zda a jaký měly dva zkoumané snímky vliv na další tvorbu filmů o novinářích. Vzhledem k tomu, že jak *Capote*, tak *Pochybná sláva* vznikly začátkem dvacátého prvního století, tak nelze s jistotou říct, jak moc ovlivnily další tvorbu v této oblasti. Už před jejich vznikem bylo na scéně více než dost snímků věnujících se novinářům a jejich profesi, takže nelze tvrdit, že filmy o Capotem měly nějaký značný přínos. Ovšem v současnosti se dá sledovat vzestup tvorby snímků věnujících se skutečným novinářským událostem, jako příklady lze uvést *Duel Frost/ Nixon*, *Spotlight* či *Akta Pentagon: Skrytá válka*. To všechno jsou filmy inspirované skutečností, dalo by se tedy konstatovat, že *Capote* a *Pochybná sláva* podpořily tvorbu seriózních filmů věnujících se reálným událostem v oblasti novinářiny.

Poslední otázka se týká toho, zda je dobře, že vznikají filmy o novinářích. Zcela jistě je pozitivní, že vznikají snímky věnující se této profesi. U žurnalistiky je to navíc podmíněno tím, že se svou důležitostí ze společenského hlediska staví na podobnou úroveň jako medicína či právo. Zde se vrátím k tomu, co uvádí i Ehrlich ve své knize *Journalism in the Movies*, kde rozebírá, že novináři jsou pro film důležití z toho hlediska, že jejich účelem je pravda, její hledání a reportování o ní. Film většinou zobrazuje novináře a média jako hrdiny, kteří jsou vždy v centru dění a z definice svého povolání se vždy podílí na změně, ať už v pozitivním nebo negativním smyslu slova.⁷⁵ Z tohoto hlediska je jistě dobré, že se ve filmovém průmyslu věnují tématu žurnalistice. To je částečně vidět i na příkladu *Capoteho* a *Pochybné slávy*, které novináře (nejen v podání Capoteho ale i dalších vedlejších postav) zobrazují jako pravdy chtivé jedince, zejména pak ústřední hrdina dělá vše, co je v jeho silách, aby se podílel na změně a přinesl veřejnosti nový pohled na dané události.

V závěru je nutné dodat, že oba snímky o Capotem hrají byť nepatrnou, tak svým způsobem i důležitou, roli v historii filmů o novinářích. Jejich úloha není nějak zlomová, ale jistě se také podílejí na obecném pojetí novinářů a tom, jak toto povolání vnímá veřejnost. Nabízejí opět jiný pohled na žurnalistiku a věnují se jinému úhlu, tomu více uměleckému, který je však v této profesi obdobně významný jako například investigativní aspekt. I když nejde o typické snímky o novinářích tak se však do této kategorie zcela jistě

⁷⁵ EHRlich, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication., s. 1-15

řadí, už jen proto, že *Chladnokrevně* je z části reportážním dílem, které původně mělo být pouze článkem v novinách, ale vzniklo z toho něco většího. Zkrátka *Capote* a *Pochybná sláva* představují nový nevšední pohled na práci novináře, o kterém je dobré mít povědomí.

Summary

The object of this paper was to examine the portrayal of journalist in the movies through the films about writer and journalist Truman Capote, which are *Capote* and *Infamous*. Both give a different perspective on the life of the famous novelist. Both are about the same period of his life, when he wrote his book *In Cold Blood*. It can be a bit problematic, if we consider that Capote was both a writer and a journalist, though he used journalistic elements when writing his famous novel. He interviewed his subjects and partly took a part in solving the case. Both movies differentiate when compared to classical pieces about journalism such as *Citizen Kane*, *Spotlight*, *Shattered Glass*, *All the President's Men*, *Frost/ Nixon* or *The Post*, which show the audience a detailed look on journalistic job and everything that's connected to it. Movies about Capote have a different take on the profession, they show an artistic part of the journalism, after all Capote is a writer and so are many other journalists.

At the beginning I stated that there are four questions I want to answer at the end of this paper. First one is: how can reality be different from the movie? Both movies have a different yet similar look on the same period of Capote's life. Each of the films leaves a different impression on its viewer. In a nutshell, *Capote* is a serious biographical piece, whereas *Infamous* has a somewhat sensational feeling to it and its take on Capote looks more like a parody on the artist. This is connected to the second question I posed, which is if the portrayal of Capote was credible enough. Both Philip Seymour Hoffman and Tobey Jones did a good job with this. But Hoffman's take was more authentic when compared to the original; on the other hand Jones resemblance to the author was incredible.

Next question is what kind of impact the movies have had on a further production of movies about journalists. Considering that both films were made at the beginning of the 21st century, it can't be for sure said how great the impact was, after all there have been

several movies about journalism made prior to their creation. Despite that, it can be stated, that movies about Capote could have impacted the production of films about true events concerning journalists (e.g. *Frost/ Nixon*, *Spotlight* or *The Post*).

The last question is concerning the fact, if it's good that the movies about journalism exist. It's surely positive that there are films about this profession which show the importance of it. After all movies usually shows journalists as the heroes that are in the centre of all the events and take part in the change. The job of a journalist is to uncover the truth and report about it and it's a good thing that movies show this fact to a bigger audience.

In the end it's important to add that both movies about Capote have a small but important role in the overall history of movies about journalism. They show a different view of the job and take on a different angle of the profession, the more artistic one, which is as important as for example, the investigative part of the job. It is also important to mention the book *In Cold Blood*, which is in part a journalistic piece, which was supposed to be just an article in the newspaper, but soon became something much more. In other words *Capote* and *Infamous* show a new look on the job of the journalist and it's important to have awareness about it.

Použitá literatura

Knihy

CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 0786716614.

EHRlich, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication. ISBN 0252074327

GOOD, Howard. *Outcasts: the image of journalists in contemporary film*. Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1989. ISBN 0810821621.

MCNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010. ISBN 9780748634477

MONACO, James. *Jak čist film: svět filmů, médií a multimédií: umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. Praha: Albatros, 2004. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 03-854-9173-5.

Internetové zdroje

ATAD, Corey. Important Moments in Filmmaking. *Esquire* [online]. USA: Hearst Communications, Inc., 2017 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.esquire.com/entertainment/movies/g3239/25-pivotal-moments-that-revolutionized-filmmaking-forever/?slide=1/>

BRADSHAW, Peter. Capote. *The Guardian* [online]. Velká Británie: Guardian Media Group., 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/culture/2006/feb/24/3>

BRADSHAW, Peter. Infamous. *The Guardian* [online]. Velká Británie: Guardian Media Group., 2007 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z:

<https://www.theguardian.com/film/2007/jan/19/drama>

Capote (2005): User Reviews. *IMDb* [online]. Velká Británie: Amazon, 1990 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: https://www.imdb.com/title/tt0379725/reviews?ref_=tt_urv/

CAPOTE, Truman. *Chladnokrevně: pravdivé vyličení čtyřnásobné vraždy a jejích důsledků*. Praha: Odeon, 1968. Klub čtenářů (Odeon).

Capote. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group, 2002 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/210537-capote/komentare/>

Capote: Recenze. *Moviezone* [online]. Praha: Filuta s.r.o., 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <http://film.moviezone.cz/capote/recenze>

EBERT, Roger. Capote. In: *RogerEbert.com* [online]. USA: Ebert Digital, 2005 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/capote-2005>

EBERT, Roger. In Cold Blood. In: *RogerEbert.com* [online]. USA: Ebert Digital, 2013 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/in-cold-blood-1968>

EBERT, Roger. Infamous. In: *RogerEbert.com* [online]. USA: Ebert Digital, 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.rogerebert.com/reviews/infamous-2006>

Infamous (2006): User Reviews. *IMDb* [online]. Velká Británie: Amazon, 1990 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: https://www.imdb.com/title/tt0420609/reviews?ref_=tt_urv

Infamous Review. *Empire* [online]. Velká Británie: Bauer Consumer Media Ltd., 2007 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.empireonline.com/movies/infamous/review/>

KUIPER, Kathleen. Truman Capote. *Encyclopaedia Britannica* [online]. Velká Británie: Encyclopædia Britannica, Inc., [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/biography/Truman-Capote>

PETTERSON, John. In Cold Blood: why isn't the movie of Capote's bestseller a masterpiece?. In: *TheGuardian.com* [online]. Velká Británie: Guardian Media Group, 2015 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/film/2015/sep/07/in-cold-blood-a-near-masterpiece>

Pochybná sláva. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group, 2002 [cit. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/223858-pochybna-slava/komentare/>

SCOTT, A. O. Truman Capote's Journey on 'In Cold Blood,' Again. *The New York Times* [online]. USA: The New York Times Company, 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2006/10/13/movies/13infa.html>

SPÁČILOVÁ, Mirka. Capote je filmem o zločinu a touze. *IDnes.cz* [online]. Praha: MAFRA, a.s., 2006 [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: https://kultura.zpravy.idnes.cz/capote-je-filmem-o-zlocinu-a-touze-dl7-/filmvideo.aspx?c=A060228_183139_show_tipy_off

The 10 best journalism movies. *The Washington Post* [online]. USA: The Washington Post, 2017 [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: http://www.washingtonpost.com/sf/style/2017/12/14/the-10-best-journalism-movies/?utm_term=.f0a2f5d32277

The history of motion pictures. *University of Washington* [online]. [cit. 2018-01-16]. Dostupné z: <http://faculty.washington.edu/baldasty/JAN13.htm>

Kvalifikační práce

KROUPA, Tomáš. *Novináři a ochrana zdrojů ve filmové tvorbě*. Praha, 2013. 195 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/111669/>

NOVÁ, Eliška. *Obraz investigativních novinářů v hollywoodském filmu*. Praha, 2012. s. 38. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Michal Šobr, CSc. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/111941/>

SVOBODA, Martin. *Vývoj novináře coby filmové postavy v americké kinematografii*. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové

práce Prof. MgA. D. J. Novotný. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/138806/?lang=cs>

ŠTÁFOVA, Monika. *Obraz novináře v hollywoodském filmu*. Praha, 2013. 114 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Prof. PhDr. Jan Jiráček, Ph.D. <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/111733>

Teze bakalářské práce

SCHVÁLENO

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce									
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:									
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Anja Verem	Razítko podatelny: <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd </td> </tr> <tr> <td>Došlo dne:</td> <td style="text-align: center;">24-05-2017 -1-</td> </tr> <tr> <td>Čj:</td> <td style="text-align: center;">2302 Příloh:</td> </tr> <tr> <td>Přiděleno:</td> <td></td> </tr> </table>	Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd		Došlo dne:	24-05-2017 -1-	Čj:	2302 Příloh:	Přiděleno:	
Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd									
Došlo dne:		24-05-2017 -1-							
Čj:		2302 Příloh:							
Přiděleno:									
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2015/2016									
E-mail diplomantky/diplomanta: anja.verem@volny.cz									
Studijní obor/forma studia: Žurnalistika/ prezenční									
Předpokládaný název práce v češtině: Zobrazení Trumana Capoteho ve filmu									
Předpokládaný název práce v angličtině: Portrayal of Truman Capote in film									
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013): (diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezí) LS 2017/2018									
Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků): Film Capote z roku 2005 představil publiku známého spisovatele a novináře Trumana Capoteho. Snímek měl velký kritický úspěch a získal mnoho ocenění. Krátce po té vyšel další film o tomto autorovi pod jménem Pochybná sláva, který pojal Capoteho život z jiného úhlu. Oba snímky se dají považovat za odraz toho, jak se ztvárňují novináři ve filmu. To je v současné době velmi diskutované a pro filmaře čím dál tím oblíbenější téma. Na příkladu dvou filmů o Capoteovi bych ráda rozebrala tento fenomén. Zaměřila bych se tak na jeden konkrétní příklad novináře a jeho zobrazení ve filmu.									
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):									
<ol style="list-style-type: none"> 1. Úvod <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Vymezení tématu 1.2. Historie filmů (krátce) 1.3. Historie filmů o žurnalistice (kam až sahá, kdy to začalo, příklady) 2. Truman Capote <ol style="list-style-type: none"> 2.1. O jeho životě 2.2. O jeho díle 3. Ztvárnění T. Capoteho v daných filmech <ol style="list-style-type: none"> 3.1. Capote (o filmu, o tvůrcích) 3.2. Pochybná sláva (o filmu, o tvůrcích) 3.3. Porovnání pojetí T. Capoteho ve dvou uvedených filmech (každý se zaměřuje na jiný aspekt jeho života) 3.4. Přijetí daných filmů kritiky 3.5. Přijetí daných filmů publikem (recenze na serverech jako ČSFD apod.) 3.6. Moje hodnocení vybraných snímků 4. Závěr <ol style="list-style-type: none"> 4.1. Jak se na jednom příkladu liší skutečnost od filmu 4.2. Byl Capote ztvárněn ve filmu věrohodně? 4.3. Jaký měly zkoumané snímky vliv na další tvorbu filmů o novinářích? Je dobře, že se filmy věnují novinářské problematice? 									

Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy):

Filmy Capote z roku 2005 a Pochybná sláva z roku 2006. Dále také knihy Capote: A Biography (G. Clarke) z roku 1988 a Capote: In Which Various Friends, Enemies, Acquaintances and Detractors Recall His Turbulent Career (G. Plimpton) z roku 1998, kterými se dané filmy inspirovaly.

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Zhlédnutí dvou vybraných filmů a jejich následná analýza. Analýza bude provedena prozkoumání technik a jevů ve filmech. Nastudování veškerých dostupných materiálů vztahujících se k daným snímkům a k filmové tvorbě obecně. Seznámení se život T. Capoteho a skutečnými událostmi, kterými se snímky zabývají. Vyhledání recenzí a reakcí novinářů na dané filmy. Dále také prozkoumání jak byly snímky na druhé straně přijaty publikem (recenze na serverech jako ČSFD nebo IMDB). V neposlední řadě můj vlastní pohled na snímky.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

CLARKE, Gerald. *Capote: a biography*. 2. trade paperback edition. New York: Carroll & Graf, 2005. ISBN 9780786716616. – Založeno na stovkách hodin rozhovorů s mužem, který napsal Snídání u Tiffanyho a Chladnokrevně, a se všemi, kteří ho znali. Tato pohlcující biografie sleduje život T. Capoteho od jeho excentrického dětství v Alabamě až po jeho zařazení do vysoké newyorské společnosti. Pomocí mnoha fotografií tato kniha také upřímně vypráví o tom, jak drogy a alkohol, konzumovaly život tohoto nadaného a oslavovaného spisovatele.

PLIMPTON, George. *Truman Capote: in which various friends, enemies, acquaintances, and detractors recall his turbulent career*. New York: Anchor Books, 1998. ISBN 0385491735. – Použitím ústní biografie, techniky, která dokonale odpovídá stylu jeho tématu, George Plimpton spojuje hlasy milovníků, odpůrců, známých a kolegů Capoteho do velmi čitelného vyprávění. Zkoumá celý Capoteho život: jeho dětství a jeho počátky v New Yorku, jeho první literární úspěch, jeho vysoce aktivní milostný život, průlom s napsáním Chladnokrevně a další body v je ho životě. Mezi jeho slavné přátele a nepřátele patří například Katherine Graham, William Styron, Kurt Vonnegut, Lee Radziwill, William F. Buckley a další.

EHRlich, Matthew C. *Journalism in the movies*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press, 2004. History of communication. – Příběh hollywoodského vyobrazení amerického žurnalistiky od počátku zvukové éry až po současnost. Ehrlich argumentuje, že filmy vytrvale stavěly proti obrazu novináře jako někoho, kdo vidí skrze lži a pokrytectví, zastává se obyčejných lidí a slouží demokracii.

MCNAIR, Brian. *Journalists in film: heroes and villains*. Edinburgh: Edinburgh University Press, c2010. – Publikace se zabývá adaptacemi atraktivních novinářských kauz ve světové kinematografii v letech 1997 - 2008, v nichž novináři hrají roli nejen ochránců demokracie, ale i senzacechtivých bulvárních pisálků.

MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií: umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. Praha: Albatros, 2004. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6. – Jedna z nejčtenějších populárně naučných knih o filmu popisuje nejen jeho technologie, ale i jazyk, teorii a vývoj. Pro mnohé milovníky filmu je tato kniha "biblí". Kniha odkrývá také vztah filmu k ostatním druhům umění a prostředkům masové komunikace (divadlo, fotografie, malířství, hudba, literatura).

GOOD, Howard. *Outcasts: the image of journalists in contemporary film*. Metuchen, N.J.: Scarecrow Press, 1989. ISBN 0810821621. – Tato kniha zkoumá, jak reprezentativní filmy o žurnalistice od začátku 60. let do poloviny let 80. alegorizovaly pracovní život novináře. Centrální kapitoly se zabývají třemi oblíbenými obrazy novinářů: váleční korespondenti, reportéři šilící po sólokaprech či vedoucí

televizí prahnoucí po hodnocení a v poslední řadě investigativní novináři. Mezi probíranými filmy jsou Zelené baret, Vražedná pole, Pod palbou, Bez zlého úmyslu, Network, Čínský syndrom a Všichni prezidentovi muži.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

NOVÁ, Eliška. Obraz investigativních novinářů v hollywoodském filmu. Praha, 2012. s. 38. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Michal Šobr, CSc.

ŠTÁFOVA, Monika. Obraz novináře v hollywoodském filmu. Praha, 2013. 114 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Prof. PhDr. Jan Jirák, Ph.D.

SVOBODA, Martin. Vývoj novináře coby filmové postavy v americké kinematografii. Praha, 2014. 97 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. MgA. D. J. Novotný.

KROUPA, Tomáš. Novináři a ochrana zdrojů ve filmové tvorbě. Praha, 2013. 195 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

Datum / Podpis studenta/ky

24. 5. 2017

Anja V... ..

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Konzultace

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

DAVID JAN NOVOTNÝ

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

25.5.2017 David Jan Novotný

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNÝ FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE NA IKSŽ VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Truman Capote (portrét)

Příloha č. 2: *Capote* (plakát)

Příloha č. 3: *Pochybná sláva* (plakát)

Příloha č. 4: *Chladnokrevně* (obal knihy, cz)

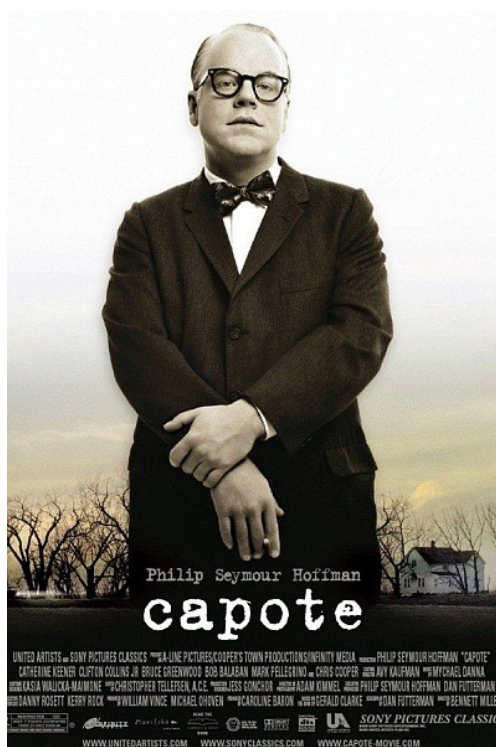
Příloha č. 5: *Chladnokrevně* (obal knihy, aj)

Přílohy

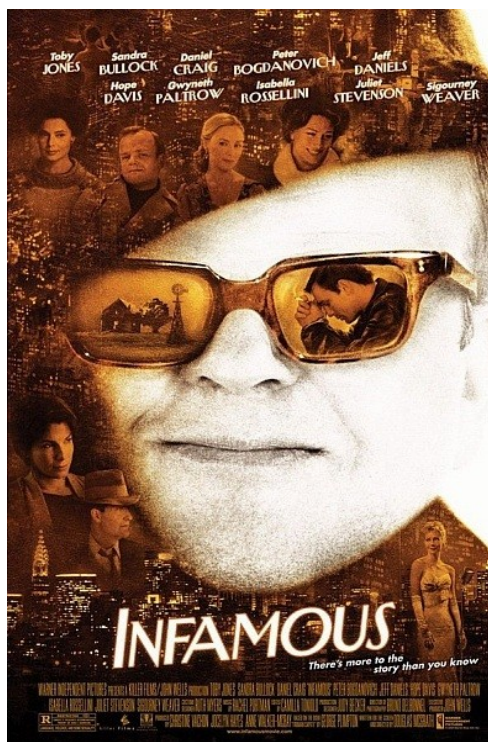
Příloha č. 1: Truman Capote (portrét)

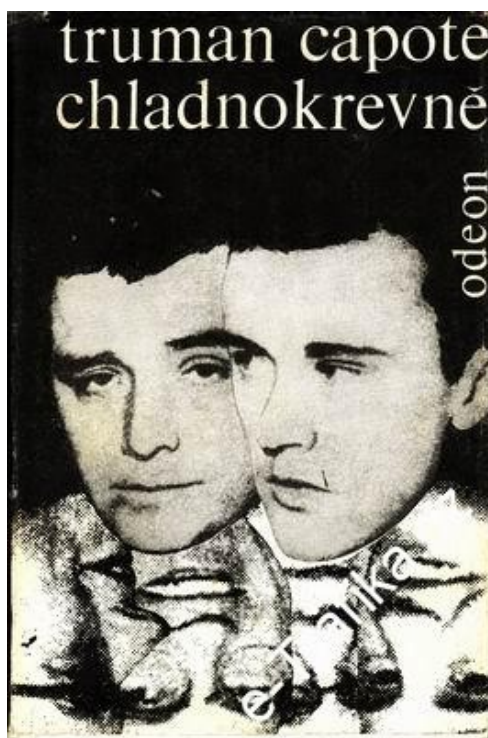
Příloha č. 2: *Capote* (plakát)

Příloha č. 3: *Pochybná sláva* (plakát)

Příloha č. 4: *Chladnokrevně* (obal knihy, cz)

Příloha č. 5: *Chladnokrevně* (obal knihy, aj)

